

Série I, Číslo 1

**POZNEJTE DEN
A
JEHO POSELSTVÍ**

Kázáno v Jeffersonville

26. 7. 1964

William Marrion Branham

„Mluvené Slovo je originální semeno“

POZNEJTE DEN A JEHO POSELSTVÍ

(Recognizing the Day and its Message)

kázáno v Jeffersonville dne 26. července 1964

Dobré jitro, přátelé. Zůstaňme na okamžik stát.

Drahý Bože, v tomto spěchu a shonu života jsme se zastavili, abychom přijali, co máš v příštích minutách resp. hodinách pro nás připraveno, abychom Ti přinášeli čest i chválu, Tvé Slovo kázali a lépe Tě poznávali. K tomu jsme se dnes shromáždili. Děkujeme Ti, ó Bože, že existují lidé, kteří jsou ochotni a připraveni přijít a poslouchat. Oni věří přes poměry a čas, v němž žijeme. Děkujeme Ti za ně.

Ó, Bože, jsme Ti vděčni za Tvoji velkou uzdravující sílu a zaslíbení Tvého Slova. Jak hoří srdce naše, slyšíme-li tato svědectví! Uzdravil jsi ze Své milosti a moci, podle Svého zaslíbení všechny druhy nemocí, které přišly na lidstvo. Nyní jsou zde, vydávají svědectví a oslavují Boha. Děkujeme Ti za to. Chtěli bychom si dnes poslechnout poselství, které jsi nám pro tuto hodinu připravil. Až budeme číst Tvé Slovo, dej nám, prosím, tu souvislost toho, co čteme. Nechť se ve všech věcech děje Tvá vůle. Vyprošujeme si to v Ježíšově Jménu. Amen. (Můžete se posadit.)

Je to přednost, že dnes ráno zde můžeme být. Jsem velmi rád za vás všechny. Br. Wood, br. Roy Roberson a mnozí jiní bratří během těch dvou posledních dnů neúnavně pracovali, aby budovu pro tuto příležitost vybavili klimatickým zařízením, protože viděli, jak velice jste v poslední neděli trpěli. Měli nějaké peníze v církevní pokladně, dali se do práce a peníze, které jste dali jako oběť, vynaložili na to, abyste během toho, co posloucháte poselství, mohli pohodlně sedět. Dnes je mnohem chladněji. Jsme Bohu i vám vděčni za tuto možnost.

Těším se z toho, že zde vidím br. Borderse. Chtěl dnes ráno zůstat vzadu, a já jsem mu řekl, aby se posadil se svou židlí k ostatním kazatelům. On to ale neučinil. Jak vy všichni víte, je br. Borders naším reprezentantem na misijním poli. Jsem rád, že zde br. Borderse máme i mnohé jiné kazatele a přátele.

Když jsem v průběhu týdne na to myslel, řekl jsem: „Až tam v neděli přijdu, budu každého kazatele a všechny ostatní jmenovat. Když jsem člověk pak ale přijde, je tak velice zaměstnán poselstvím, že skoro všechno zapomene, oč šlo.

V pondělí za týden se musím vrátit do Arizony, aby k začátku školy byly děti zase v Tucsonu. Potom se vrátím. Moje žena tam musí být včas, aby dva týdny před tím, než začne škola, mohla děti přihlásit. Vzápětí se sem na chvíli vrátím.

Toto je moje dovolená. Jak víte, od prosince jsem kázal; v lednu, únoru, březnu, dubnu, květnu, červnu a červenci. Jak Bůh dá, je nyní čas, v němž si odpočinu a udělám prázdniny, nepřijde-li žádné zvláštní zavolání. Jdu honit.

Kdyby mě ale Pán zavolal k něčemu jinému, tak to nebude taky špatné. Bůh přijde vždy na první místo, a chtěl bych Mu dát přednost. I vy to chcete. Avšak, nepřijde-li žádné určité zavolání a bude-li to Jeho vůle, půjdu pro příští dva měsíce na hon, abych si odpočinul.

Vy to nechápete, a svět to nikdy nebude vědět, co musím prodělávat. Je to takový tlak. Není divu, že Pán řekl ke Svým učedníkům, když s nimi chodil: „*Pojďte vy sami obzvláště na pusté místo, a odpočiňte maličko.*“ Chápu to každým dnem lépe, a to čím déle žiji na zemi. Když člověk zestárne, rozumí tonu. Slyšeli jste, že náš pastor k tomu řekl „Amen“. Chápeme, že už nejsme žádní mladíci, poté, co jsme překročili padesátku. Potřebujeme trošku času.

Jsme tak vděční za svědectví, která jsme právě slyšeli. Moje žena byla včera u paní Woodsové, když tam přišli lidé z Alabamy a vyprávěli o velikých věcech, které Pán konal ve shromáždění, že byly uzdraveny malé děti a mnohé jiné věci se staly. Trvalo by dlouho, kdybychom to chtěli vyprávět.

Tu mi ještě něco napadá, myslím, že mi někdo řekl, že sestra Laraenová tu po dvě neděle byla s malým dítětem. Nic o tom nevím, avšak je to asi její vnouče, které má být požehnáno. Přivezla je sem z Chikága. Ta dáma nám skutečně vyšla vstříc; velmi si jí vážím. Přivezla sem malé dítě z Chikága, aby jej dala požehnat. Trvalo to nějaký čas, ale ona klade důraz na to, aby toto dítě bylo Pánu posvěceno. Proto prosím s. Larsenovou, aby nyní přišla s tím dítětem, zatím co budu dále mluvit, dopředu k požehnání dítěte.

Během toho, co to učiní, rád bych ještě řekl, že mi ještě nikdy nepřišlo tak zatěžko připravit poselství, až mi konečně včera večer bylo dáno. Během celého týdne jsem se po všech těch návštěvách a pod. uchýlil do své místnosti, zda by mi přece jen nepřišlo na mysl něco vhodného pro tuto hodinu. Ale nic mě prostě nenapadlo. Včera jsem šel do sklepa. Bylo mi příliš horko, proto jsem se posadil do sklepa. Vzal jsem svoji Bibli a chtěl v ní číst, avšak přemohl mě spánek. Nato jsem vstal, vypil doušek vody a snažil se, abych přišel k sobě tím, že jsem šel ven a trochu běhal. Potom jsem se posadil na práh.

Někdo jel kolem a viděl mě, jak bez košile sedím na prahu. Bylo tak horko. Kynuli. Ani jsem hned nepochopil, zda tím míní mne. Mohl to být někdo z města nebo ze sboru. Kynuli mi, ale já jsem byl tak zabrán

v myšlenkách, že jsem to zpozoroval teprve, když auto právě přejíždělo kolem. Zamával jsem také.

Včera večer jsem nastoupil do vozu a jel směrem na Charlestown, v naději, že něco dostanu. Zdálo se, jako by mi Pán chtěl něco říci, ale satan se mi pokoušel postavit v cestu, aby mě od toho zdržel. Pomyslíl jsem: „Jestliže to udělá, potom budu dále čekat; pak zrovna vytrvám a tak dlouho klepám na dveře, až On otevře.“ Není to ještě dlouho, že se něco stalo; muselo to být krátce po sedmé hodině. Byl jsem už velmi časně vzhůru. Včera jsem byl trochu nemocen. Snědl jsem kukuřici, která mi kvůli horku nechutnala a snažil jsem se zbavit té nevolnosti.

Bylo to dnes ráno k 8. hodině, kdy mi napadlo jedno místo z Písma, které mě přivedlo v úžas. Četl jsem je ještě jednou a byl znovu udiven. Nakonec jsem sledoval souvislost v celém Svatém Písmu a teprve před několika minutami jsem s tím byl hotov. Je tedy možné, že Pán dnes ráno bude mít pro nás poselství, která se nám satan snaží zadržet.

Přinesla bys tu maličkou sem, sestro Larsenová? (bratr Branham žehná to dítě – překl.) Bůh buď s nimi a pomáhej jim.

Minulou neděli jsem vás nechal přijít k dvěma bohoslužbám, a to dopoledne a večer. Je to pro vás těžké. Dozvěděl jsem se, že někteří z vás museli jet daleko a příští den zameškali práci. Přesto už dnes oznamuji shromáždění pro příští neděli, i když se my v pondělí musíme skoro na týden vrátit, ledaže byste chtěli zůstat až do večera... přece jen, mnozí z vás. Kdo by chtěl mít bohoslužbu raději dnes večer? Kdo příští neděli? Zvedněte ruku. Ó, přibližně stejný počet.

Poselství dnes ráno je dlouhé, nevím ale, jak jinak bychom to mohli udělat. Víím, že jsem se podílel na stanovení pravidel pro církev, ale, zda jste si toho všimli, řekl jsem, bude-li to snímáno na zvukový pásek, pak to neplatí. Toto bude sejmuto na pásek. Snad bychom měli dnes večer a příští neděli opět přijít, jak Pán dá. Kdybyste tento týden neobdrželi žádnou zprávu, pak přijďte příští neděli opět. Nenechávám vás rád přicházet dvakrát, avšak cítím, že nám zbývá už jen docela krátký čas. Myslete na to: jestliže čas prodlí, nebudeme mít již tuto přednost příliš dlouho. Něco se stane: Buďto nám v tom zabrání zákon, nebo se mezi to dostane satan a rozptýlí vás. Tak to vždycky bylo. Něco se stane. Vykupujme proto každou minutu, v níž jsme spolu.

Vy všichni, kteří dnes večer musíte jet domů: bude to jako v poslední neděli. Přinesl jsem jen krátké poselství. Kdybyste z toho chtěli mít zvukový pásek, rádi vám jej zašleme, musíte-li doma. Jestliže ne, budu dnes večer kázat, dá-li Pán.

Včera nebo především jsem našel záznam, který jsem si dávno z paměti napsal. Byla tam také dvě poselství; to jedno zní: „Děravá cisterna“, druhé: „Sít vítr a sklízet bouři“. Prostě evangelizační poselství. Dnes odpoledne se jedná o vyučování. Večer potom budu mluvit buďto na téma „Sít vítr a sklízet bouři“ ne „Děravá cisterna“.

Nyní bych rád četl z Písma Svatého. Je vám to příjemné?

Tedy řekněte: „Amen“. To je dobré. Otevřete ve svých Bibliích proroka Ozeáš; budeme číst několik veršů ze 6. kapitoly.

Povstaňme:

Drahý Bože, jsme nehodni, abychom vzali tuto Knihu do svých rukou, neboť čteme v Písmu, že nikdo na nebi ani na zemi nebyl hoden tu Knihu otevřít a nahlédnout do ní. Potom ale přišel Jeden, který vypadal jako Beránek, který byl zabit. Vzal tu Knihu, neboť ON byl hoden, a zlomil její pečetě. Dnes ráno vzhlížíme k Němu, aby nám zjevil obsah a souvislosti této knihy, neboť je to kniha vykoupení. Všichni vykoupení jsou v ní zapsáni. Necht' dnes odpoledne najdeme své místo, podle k času, v němž žijeme. Prosíme o to ve jménu Ježíš. Amen.

„Podťe, a navratťme se k Hospodinu; nebo On uchvátíl a zhojí nás, ubíl a uvíže rány naše. Obživí nás po dvou dnech, dna třetího vzkřísí nás, a budeme živi před obličejem Jeho, tak abychom znajíce Hospodina, více poznávati se snažovali; nebo jako jitřní svítání jest vycházení Jeho, a přijde nám jako dešť jarní a podzimní na zemi.“

„Což mám činiti s tebou, ó Efraime? Což mám činiti s tebou, ó Judo, ano vaše dobrota jest jako oblak ranní, a jako rosa jitřní pomíjející? Protož otesával jsem skrze proroky, zbil jsem je řečmi úst Svých, aby soudů tvých světlo vzešlo. Nebo milosrdenství oblibuji a ne obět', a známost Boha více než zápaly.“

„Ale oni smlouvu mou jako lidskou (podle něm. překl.: „Oni ale v Adamovi smlouvu...“) přestoupili, a tu se mi zpronevěřili. Galád město činitelů nepravosti, plné šlépějí krvavých. Rota pak kněžstva jsou jako lotři, kteříž na někoho čekají na cestě, kudyž se jde do Sichem; nebo zúmyslnou nešlechtnost páší. V domě Izraelském vidím hroznou věc: Tam smilstvím Efraimovým poskvrňuje se Izrael. Ano i u tebe, ó Judo, vsadil rouby, když jsem já zase vedl zajatý lid tvůj. (poslední verš zní podle něm. překl.: „I tobě, Judo, je připravena žeň, až obrátím osud Mého lidu!“)

Pane Ježíši, zjev nám z Ducha Svatého zamýšlenou souvislost, zatím co budeme na Tebe nadále očekávat. V Ježíšově jménu. Amen.

Mé téma dnes ráno zní: **„Poznejte váš den a jeho poselství“**. Minulou naděli jsme probrali lekci o slavnosti pozounů. Rád bych nyní, abyste si povšimli Božího rozdělení času pro Izrael.

Budeme dnes postupovat jako v lekci nedělní školy, neboť bych chtěl, abyste poznali a pochopili čas v němž žijeme. Jak můžete seznat, chýlí se čas ke konci. Právě proto bysto měli poznat hodinu i čas, jakož i znamení a poselství, které máte přijmout.

V poslední neděli jsme mluvili o tom, že budeme kázat o sedmi posledních pozounech Bible. Mínil jsem, že se právě tak rozvinou jako pečete. Potom jsem ale zpozoroval, že se při otvírání jedné každé pečete stalo něco ohromného.

Když jsme kázali o sedmi církevních věkách, bylo to tak dokonalé, že sám Duch Svatý sestoupil do našeho středu a potvrdil to. Stálo to dokonce v novinách a rozšířilo se to v celém národě. ON to ukázal na měsíci a na nebi. Týdny a měsíce předtím, než se to stalo, nám dokonale ukázal, jak to bude. Oznamil to zde v kapli. Dal vědět časový sled. Ukázal to na měsíci a slunci. Dokonce na vzájemném vztahu národů v tomto čase to ohlásil, když totiž hierarcha z Říma cestoval do Palestiny. Údajně to byl první papež od Petra, o němž se tvrdí, že to byl papež. Bylo to ohromné!

Ještě předtím, než bylo zjeveno sedm pečeti, které obsahovaly všechna ta tajemství, nakreslil jsem na tabuli podle jednoho vidění sedm církevních věků. Bůh ví, že jsem neměl tušení, že to On po roce a šesti měsících potvrdí měsícem na nebi a že to noviny rozšíří v celé zemi. Nevěděl jsem to. Ani to ne, že nastane tajemné zatmění měsíce, které symbolizuje časové období Laodiceje. V novinách je uvedeno jen šest věků, neboť v tomto věku je úplná tma.

Pochopili jste ten duchovní význam? Bůh to ukázal na nebi. Když jsem to zde na zemi řekl, ponechal jsem, jak můžete vidět, ještě malou část světlu. Tak to bude, než vyvolení budou zavoláni z této země. Proto jsem to do sedmého církevního věku zakreslil. Ale když to Bůh na nebi ukázal, bylo to úplně tmavé. Možná, že to znamená, že poslední z tohoto církevního věku Laodiceje byl vyvolán. Nevíme to. Mohlo by se o tom držet kázání.

Nyní pozorujte dále: Dříve, než bylo zjeveno sedm pečeti, o nichž jsem neměl vůbec tušení, co obsahují, mluvil On o tom zde v této kapli a poslal mě do Tucsonu v Arizoně. Řekl jsem vám všem, co se stane. Dnes je zde přítomen jeden muž, který tam byl a zažil to právě tak, jak to zde bylo ohlášeno. Sedm andělů mělo sestoupit. Deníky a týdeníky v celé zemi to zveřejnily: Tajuplný světelný věnec ve formě pyramidy, jak jsem to nakreslil a vám ukázal, se pozdvihl z místa, kde stáli andělé. Dosáhl výšky asi 40 km a šíře 50 km. Vystupoval nad Tucsonem v Arizoně, kde se to udalo, byl ale současně viděn v různých státech. Nikdo vám zde nechce

něco vnucovat, nýbrž Bůh by vám chtěl oznámit duchovní význam této hodiny.

Poselství, které pak následovalo, zjevuje sedm pečeti, které obsahovaly všechna skrytá tajemství Bible, učení, která jsou nyní světem tak prudce napadána a která označuje jako převrácená.

V Arizoně nedávno spolu sestříhali zvukové pásky, aby tak představili, jako bych byl řekl věci, které jsem neřekl. Vzpomeňte jen na vidění o té věci s Arizonou. Bible říká, že by pro takového bylo to nejlepší, kdyby mu pověsili mlýnský kámen okolo krku. Ona také varuje předtím, aby někdo neubíral jedno slovo nebo nepřidával; ať si je kazatelem nebo čímkoliv by byl. Lidé dávají svůj vlastní výklad o Slovu, jak bylo dáno, a chtěli by jím nechat říci něco, co jsem já neřekl. Není to mé slovo, je to Jeho Slovo! *„Jestliže někdo něco přidá nebo ubere...“!*

Ve vidění jsem tyto proroky viděl vířivým pohybem sestupovat dolů, jak jsem vám to – mám zato – vykládal před několika nedělemi. Všechno to tak bude. Řekl jsem: „Očekávej na to,“ Dokud já proti tomu bojuji, nemůže Bůh proti tomu bojovat. Přenechme to Jemu. ON se o to postará.

V poslední neděli jsem kázal o slavnostech. Mezi slavností pozounů a letnicemi bylo dlouhé časové rozpětí. Do letnic to bylo přesně 50 dní. Letnice znamenají 50. Prvotina žní byla sklizena. Přirozená prvotina byla symbol na prvotinu Ducha Svatého, která měla být vylita na lidi. Víme, že těchto 50 dní bylo dáno pohanům, v nichž Bůh z nich vyvolává lid pro jméno Své. Slavnost letnic. Procházeli jsme touto dlouhou letniční slavností. Do těchto 50 dnů spadá přesně 7 sabatů. Sedm sabatů symbolizuje sedm církevních věků, v nichž ON během slavnosti Letnic vyvolává z pohanů lid pro jméno Své. V sedmém měsíci by měl být Den smíření, v němž se rozzvučí pozouny. Pozouny měly provolat půst, neboť v tomto dni musela být přinesena oběť, která způsobila smíření. Zjistili jsme, že sedm pozounů se týkalo jen Izraele.

Pán mi nedovolil, abych kázal o sedmi pozounech. Již jsem se chystal oznámit, že o tom budu mluvit a měl jsem už vhodné místnosti pro shromáždění, řekl jsem ale: „Něco nějak mě od toho tak velice zdržuje.“ Billy i my ostatní jsme dále pracovali, abychom pro příští týden měli klimatické zařízení v budově dokončeno, protože jsme pak chtěli probrat v osmi nebo deseti dnech sedm pozounů. Měli jsme auditorium ve škole, avšak Duch Svatý mi to z nějakého důvodu nedovolil. Táal jsem se sama sebe, proč. Potom jsem řekl své ženě: „Jdu do místnosti, abych se modlil.“ V upřímnosti jsem tam před Bohem poklekl k modlitbě. Zjevil mi, že pozouny zazní pod 6. pečeti a že jsem o tom již kázal. Hled'te, je to

všechno nadpřirozená ruka Boží! Týkají se Izraele a pojednávali jsme o nich v 6. pečeti, která se vztahuje na soužení Židů.

Čas pohanů je symbolizován slavností letnic. Všechny pozouny zazní pod šestou pečeti. Zmínili jsme se o tom minulou neděli v kázání „Slavnost pozounů“, v případě, že byste ji chtěli mít. Co to mělo způsobit? Donutit Židy ze všech částí světa k návratu do jejich domoviny. Oni tam musejí být. Skrze otevření pečeti víme, že sedm pozounů zazní v 6. pečeti.

Poselstvím sedmého anděla má být tajemství pečeti otevřeno. Zaznívá výzva dělníkům k jedenácté hodině, kteří obdrží stejnou mzdu jako oni pracovníci první hodiny. To Ježíš učil. Hovořil o dělnících, kteří byli zjednáni ráno na vinici. Měli obdržet denní mzdu ve výši jednoho denáru. V poledne přišli k tomu ještě další. Dokonce v jedenácté hodině, poslední hodině dne, byli ještě dělníci zjednáni a obdrželi tutéž mzdu, jako ti, kteří pracovali od první hodiny. Je to dokonalé: O Letnicích vystoupili poslové první hodiny se Slovem, evangeliem, pravdou. Následoval temný věk, v němž byli zadrženi. Uprostřed dne vystoupil Luther, Wesley i ti ostatní. Nakonec se musí stát poselství ve večerním čase, čímž máme přijmout to stejné, jako ti na počátku. Poselství ve večerním čase má to stejné navrátit a přesadit vše zpět do původního stavu.

Vzpomeňte si na vidění, které jsem v posledním týdnu měl: přehlídku Nevěsty. V tomto vidění jsem viděl přicházet líbeznou Nevěstu. Nemyslel jsem na to, jen tak jsem seděl venku a díval se před sebe. Tu přicházela Nevěsta. Vedle sebe jsem slyšel hlas, jak říká: „**Zde je přehlídka Nevěsty.**“ Potom přecházela kolem. Všiml jsem si, že byla líbezná, hezká a mladá. Měla velmi krásný krok, ne že by pochodovala, nýbrž šla graciózně, jako nějaká dáma, jak žena chodí. Tak přicházela ke mně, s této strany – přešla kolem mé levice a zmizela mému zraku.

Potom mi pokynul k pravé straně, a ukázal mi každou církev, jak se v těch jednotlivých časových obdobích objevila. Ó, jak vulgární! Ta poslední byla ta z tohoto posledního období církve. Byla uváděna čarodějnicí. Byly tak nemorálně oblečené, vypadaly tak neslušně a kráčely po způsobu twistu a rock'en rolu. Tyto ženy kráčející v twistu držely před sebou jen šedý papír – pokrytecky. Šedá leží mezi černou a bílou, je to šálivá barva. Šedá není ani bílá ani černá; je to klamná barva. Tento šedý papír držely před sebou. Byly to pruhy, jako sukýnky hula, které držely před sebou. Od pasu nahoru byly úplně nahé. Slyš krokem twistu a pohybovaly se podle této hudby, když přicházely. Bylo řečeno: „**To je církev!**“

Když tak přecházely kolem, srdce mi téměř selhalo. Pomyslel jsem si: „Jestli toto je to, co chtějí představit Kristu jako Nevěstu... Co úsilí a podobného, bylo podniknuto, aby byla Kristu přivedena Nevěsta a teď má být taková vulgární, nepořádná a necudná děvka, Nevěstou Kristovou!“ Vnitřně jsem onemocněl.

Když přecházela tam, kde jsme stáli, držela před sebou ten papír. Kroutila a kolébala se při chůzi z jedné strany na druhou, jako v těch moderních tancích, které dnes mají. Její chování bylo úplně nemorální, zatím co odcházely.

Nejsem zodpovědný za tyto věci; mohu říkat jen to, co jsem viděl. Bůh je můj soudce. To byla církev z USA.

Když šly kolem, spatřil jsem, že vzadu nebyly vůbec přikryty. Udělalo se mi špatně a cítil jsem se nemocen.

Potom On řekl: „**Nevěsta se ještě jednou předvede.**“ Tu přicházela Nevěsta! Vypadala přesně jako ta první, která přecházela na začátku. Mé srdce radostně poskočilo, protože jsem věděl, že tu bude Nevěsta, která bude právě tak utvořena a oděna, jako ta na počátku. Musí být vyvolána. Víím, že je to pravda. Jestliže to není tak, pak je převrácené každé vidění, které jsem kdy v minulosti měl. Každý ale ví, že všechno, co nám On kdy řekl, byla pravda. Splnilo se to.

Mohli jste vidět, jak Špinavá je ta moderní církev, ona, která sama sebe označuje jako církev?

Bratr Ruddle, drahý bratr, který stojí tam u zdi, řekl před krátkým časem, že to vidí jako odnož na vinném kmenu. Nedávno jsme o tom mluvili v té místnosti. Bratr Ruddle byl znepokojen stavem času a duchem v církvích, jak všechno ochabuje. Kazatelé odevšad přicházejí k rozmluvě a táží se: „Co se stalo, bratře Branhame? Co se stalo?“ Bratr Ruddle se zeptal: „Žijí tyto církve z ducha satanova nebo z čeho?“

Odpověděl jsem: „Ne, výhonek žije ze síly vinného kmenu.“ I větve citroníku poroste na pomerančovníku, ale neponese pomeranče, přesto, že existuje z jeho životní mízy. Právě tak je ta takzvaná církev jen naroubovaný výhonek, který žije pod jménem náboženství a jménem církve. Katolíci a protestante jsou jen výhonky, které čerpají z vinného kmenu a přesto nesou ovoce toho, co jsou, protože nejsou obrácení. Nebyly v tom původním, předurčeném plánu Božím. Proto musejí Slovo odmítat a nést jiné ovoce. Pravý, skutečný strom a jeho kořeny byly určeny k tomu, aby nesly pomeranče na pomerančovníku. Ježíš řekl: „JÁ JSEM vinný kmen, a vy jste ratolesti.“

Jestliže tento strom vyžene kdy nějakou další ratolest, ponese tato původní ovoce. Docela na konci vinné révy musí nastat navrácení všech

těchto věcí, večerní světlo, aby všechno osvětlilo a napravilo. Vyjde to ale z vinné révy, ne z nějaké naroubované denominace. Bude to originální produkt Slova. Ve večerním čase to vyrazí. Bude světlo v čas večera. K zrání je světlo žádoucí. Hled'te, jak dokonalé je Písmo: Existuje den, který není nazván ani dnem ani nocí. Bez slunce nemůže uzrát žádné ovoce. Lhostejno, kolik kázete nebo cokoliv činíte – ono může uzrát, může být zjeveno, může se potvrdit jen skrze toho Jednoho, který pravil: „JÁ jsem Světlo světa.“ – Slovo. Musí vzejít síla, sám Svatý Duch, aby to, co On pro tento den předpověděl, uzrálo, se splnilo, bylo potvrzeno a oznámeno. Večerní světlo to způsobí. Jaká to doba!

Když Nevěsta přecházela, byla ve stejném stavu jako na počátku. Uviděl jsem však, že přestala držet krok a pokoušela se, aby se do něho znovu dostala. Jak mnoho by toho mohlo být řečeno o těchto věcech a o čase, v němž žijeme!

Ozeáš říká v kap. 6,1: „*Pojďme, obraťme se k Pánu.*“ Přemýšlejte o tom, že On řekl, že budou rozptýleni, a tak se to stalo. Vyzval je, aby se obrátili k Pánu, poté, co byli rozptýleni, neboť On je obváže. Byli uchvázeni a oslepeni. Přesně to se stalo. „*ON nás uzdraví a obváže.*“ Podle Ezech. 37 bylo údolí plné kostí mrtvých. Ezechiel také viděl jejich návrat domů. Povšimněte si, Ozeáš řekl: „*Po dvou dnech nás uzdraví, znovu nás oživí.*“ Po dvou dnech že je přivede zpět. Znovu oživit neznamená „vzkřísit“. Vyhledal jsem si to. Znovu oživit je hojně používané slovo a má co činit s „probuzením“. „*ON nás po dvou dnech opět oživí.*“ To by tedy bylo třetího dne. „*ON nás opět přijme, potom, co nás rozptýlil, oslepil a uchvátí.*“

Vy přece víte, že židé byli oslepeni z toho důvodu, abychom my mohli vidět. Byli jako národ uchvázeni a rozptýleni. Odmítli svého Mesiáše, abychom Ho my mohli přijmout, aby z pohanů byl vyvolán lid pro Jeho jméno.

Žena přijímá jméno svého manžela. Pohané, kteří nemohou poznat jméno Pána Ježíše Krista pro křest, jsou oslepeni. Je to zlé, ale musí to tak být. Židé to nemohli poznat. Jen ten, kdo je k tomu předurčen, to může vidět. Jinak to nikdy nepoznáte. Židé nemohli pochopit, že to byl jejich Mesiáš, ačkoliv to byli učenci a teologové, muži velké učivosti a četli tutéž Bibli, kterou čtete vy. Poté, co nám to bylo oznámeno, můžeme jasně vidět, že ON je Mesiáš. Oni to ale neviděli. Právě tak málo to vidí dnes. Bylo to prorokováno, že i oni budou oslepeni.

O církvi tohoto času je prorokováno, že bude oslepena, aby poselství večerního času odmítli. To stojí ve Zjevení 3: „*Jsi bídný a politováníhodný...*“ Povšimněte si stavu, „Nevěsty“, resp. církve ve vidění. Ona je nahá a slepá, a neví to. Pane Ježíši, buď nám milostiv. Bible říká, že je nahá. Až dodnes

mě to ještě nikdy nenapadlo. Církev laodicejská byla nahá. Když jsem ji ve vidění viděl, byla nahá a nevěděla o tom. Dosud mě to nikdy nenapadlo.

Jak vděční bychom měli být! Není divu, že jsme již plni děků. Cítím ale, že ty věci, které nám Bůh ukazuje, ještě dosti neoceňujeme.

Nahá! Ve vidění byla nahá a nevěděla o tom. Je oslepená, jako byl oslepen Izrael, aby k tomu mohli přijít pohané. Nyní jsou pohané oslepeni, aby mohla být Nevěsta vyjmuta a Izrael mohl mít slavnost pozounů. Je to prostě dokonalé!

„Po dvou dnech nás opět oživí (nebo daruje probuzení) a nás opět přivede dohromady (mluvíme nyní o židech a oněch pozounech) ... abychom žili před Jeho očima.“ Zde v Ozeáší říká Bible: *“...abychom žili před Jeho očima (nebo měli věčný život).“* To je totéž jako „mít život před Jeho očima“ – Jeho vlastní život, věčný život. „Mít život před Jeho očima!“ Kdo žije v rozmařilosti, je mrtev již v čase svého života. On zaslíbil, že Izrael bude opět žít před Jeho zraky, ačkoliv vzhledem k oněm skutečnostem a letnicím je ještě mrtev.

Dávejte nyní dobrý pozor. *„Po dvou dnech...!“* To se nevztahuje na dva 24-hodinové dny, neboť toto bylo již před staletími. Znamená to dva dny u Pána, to je 2 000 let. Od té doby uplynulo dokonce 2 700 let, neboť Ozeáš napsal tato slova okolo r. 780 před Kristem. To bylo tedy již před ca. 2 700 lety. Řekl: *„Po dvou dnech, tedy 3. dne nás opět oživí, abychom žili před Jeho očima.“* Do toho náleží ty pozouny. Toto je ta hodina, ten den, v němž žijeme.

Židé byli rozptýleni a oslepeni a byli opět shromážděni. Zasahuje to daleko do třetího dne. Vidíte to? Byli z Palestiny rozptýleni do celého světa. Byli oslepeni, aby Mesiáše odmítli. Nyní jsou opět shromážděni ve své domovině a připraveni pro pozouny, aby poznali smíření. Bible říká, že jakmile bude Církev vzata, že to přijmou a uvidí Ho s jizvami a otáží se: *„Odkud máš tyto jizvy?“* ON odpoví: *„To Mi způsobili v domě Mých přátel.“* Řekl, že každá rodina pro sebe bude po dlouhé dny plakat a naříkat, jako někdo, kdo ztratil svého jediného syna. Pamatujte na to, že o slavnosti, v které se rozezvučí pozouny, se měli postit a naříkat kvůli zabitě oběti smíření. Oni ji přece odmítli.

Jsou ve své zemi. Byli rozptýleni a oslepeni a jsou nyní opět shromážděni. Pozouny zazní během 6. pečeti, aby je shromáždily. Ten sedmý je onen „velký pozoun“, jak jsme to vyložili minulou nedělí. Těch šest pozounů zazní pod šestou pečetí, jak nám to bylo zjeveno při otevření šesté pečeti. Stane se to všechno ve stejný čas. Toto platí jen pro židy, zatím co pro nás trvá letniční slavnost téměř již 2 000 let.

Nyní uplynulo 2 700 let od doby, kdy On řekl, že třetího dne budou opět shromážděni. Po dvou dnech, tedy třetího dne, měli být opět shromážděni a mají přijmout život před Jeho zraky. Poznáváte to zaslíbení? Tato hodina stojí dokonale napsána na zdi. Poznáváme čas, v němž žijeme.

Židé jsou ve své domovině, čekají na slavnost pozounů, aby poznali smíření, čekají na Jeho příchod, kdy budou naříkat, protože Jej poprvé odmítli. K tomu jsou ve vlasti a čekají. Všechno je na svém správném místě.

Jako kazatel evangelia nevidím nic, co by se ještě mělo stát, kromě vzetí Nevěsty. Neboť Nevěsta musí být vzata před tím, než bude moci Izrael poznat, co se stalo. Byli rozptýleni a jsou opět shromážděni. Co se ještě má stát? Nevěsta musí být vzata! Oni musejí vyčkat, až tu Nevěsta nebude, potom je proroci ze Zjevení 11 svolají ke slavnosti pozounů. Skrze to poznají, co učinili.

Povšimněte si, že během 6. pečeti bude zavoláno těch 144 000 vyvolených. Mezi 6. a 7. pozounem se stane to, co je popsáno ve Zjevení 11. Přesně to souhlasí se šestou pečetí.

Co se tam má stát? Co se stane? Vystoupí oba svědkov – Mojžíš a Eliáš – proroci. Židé věří jen svým prorokům. Vystoupí se znamením proroků. Jejich práce bude dílo proroka, neboť tím, co budou konat, budou něco dokazovat: že se vaše povaha nemění, když člověk zemře, když opustí tento svět. Jste-li nyní lhářem, pak i tam budete lhářem. Jste-li prchlivým člověkem, budete i tam prchlivým. Jste-li zde pochybovačem, budete i tam pochybovačem.

Muži a ženy, je na čase, abyste se vzchopili a zkusili sami sebe, a poznali tak, kde stojíme, neboť smrtí se na tom nic nezmění. Mojžíš a Eliáš nejsou již asi 3 500 let na zemi. Přesto se podle Zjevení 11 navrátí se stejnou povahou a budou konat totéž jako tenkrát. Smrtí se pro člověka nic nemění, kromě jeho bydliště. Ona nezmění ani váš charakter ani vaši víru. Nic se pro vás nezmění, jen vaše bydliště!

Jaká je vaše povaha nyní, tak bude tam. Jestliže zde o Slovu Božím pochybujete, budete o něm pochybovat i tam, lhostejno, jak svatí jste, jak dobrý život vedete. Smrt vás ani v tom nejmenším nezmění, změní jen místo vašeho pobytu. Nemůžete-li celé Slovo Boží přijmout tak, jak stojí napsáno, neučiníte to ani tam. Nebojte se, pak tam vůbec ani nebudete. Musíte jej přijmout v Jeho celé plnosti, v síle Jeho potvrzení a zjevení toho, čím ono je. Pak se stáváte Jeho částí. ON vzbudí jen Své Slovo, jak vzkřísil Své Slovo v onom prvním velikonočním jitra. Jen Jeho Slovo vyšlo a ti, kdo zesnuli ve víře v Jeho Slovo a v nichž se Jeho Slovo projevilo.

Pohleďte: To bylo řečeno před 2 700 lety. Byli rozptýleni, oslepeni, a nyní se opět shromáždili. Jako další mají přijmout život.

Pohané byli vyvoláni. Nevěsta je připravena. Vzetí je blízko. Poznáváte to? Věříme tomu skutečně? Je to jen historka, která nám byla vyprávěna? Je to pro nás jen nějaká pohádka, nebo je to skutečnost? Je to něco, čemu sice nemůžeme věřit, ale jen jako někdo, kdo stojí stranou? Nebo je to něco, co je v nás, co je naší součástí, co je nám důležitější než život? S jakým postojem sedíme dnes ráno v této kapli? Myslete na to: bude to jen malé stádo, které to přijme.

Nacházejí se ve své vlasti a očekávají na pozouny, čekají na vzetí Nevěsty, aby mohlo být uskutečněno Zjevení 11. Věk církve dospěl ke konci. Pečetě, které zjevovaly, co během církevních období bylo skryto, jsou zjeveny. Poselství přišlo. Izrael je v zorném poli (Hallelujah!), připraven na slavnost pozounů.

Ó, vy muži v ostatních zemích, kde budete slyšet tento zvukový pásek – nemůžeš se probudit, můj bratře? Nebo tě to oslepuje? Odhodíš to a označíš za falešné proroctví, ačkoliv svět, čas, národy a Duch Svátý, který to napsal, to přece potvrzují? Potvrzení se stalo v přirozeném a stane se v duchovním. Všechno, co On řekl, se splnilo a bylo dokázáno.

Izrael je ve své domovině. Byli sehnáni jako ovce dohromady. Vlci je pronásledovali a zahrnali tím do jejich vlastní země, kde jsou v bezpečí. Povšimněte si, požehnání, zaslíbené pro Izrael, platilo jen tak dlouho, dokud byli ve své zemi. Bůh nikdy nežehná Izraeli mimo jeho zemi. Když Abraham opustil zemi, byl odříznut od požehnání. Bůh může Izrael žehnat, jen když zůstanou ve své vlasti. Nyní tam jsou jako národ a čekají již jen na vzetí Nevěsty, neboť Církev byla vyvolána. Pečetě jsou otevřeny. Je nám to zjeováno. Vidíme to, co nebylo známé. Vy, kteří chcete debatovat a hádat se o semeni hada a křtu vodou, atd., jste oslepeni a nevíte o tom. V tom směru vás bůh tohoto světa oslepil, a nevíte o tom. (Není divu, že jsem dnes ráno musel bojovat proti takovému tlaku.)

Jejich proroci mohou tedy v tomto posledním čase vystoupit, avšak teprve před slavností pozounů. Skrze Ozeášu řekl Izraeli: „*Proto jsem je bil skrze proroky.*“ Tak Bůh jedná se Svým lidem. Vybíl je ze všech ostatních národů. Skrze co? Svým dvousečným mečem, Svým Slovem. Dostává Svůj lid ven z národů. Skrze proroky a Svým potvrzeným Slovem vytloukl Svůj lid z ostatních národů. Tak i Svoji Nevěstu Svým Slovem vytrhl z denominací. Svoji Nevěstu vytloukl z ostatních církví. Vysekal Izraele Svým Slovem prostřednictvím proroků: „*Oddělte se od nich.*“

Chtěli být jako všichni ostatní a přišli k proroku Samuelovi. Tento pravil: „*Bral jsem kdy peníze od vás? Řekl jsem vám kdy něco ve jménu Páně, co se nestalo?*“

Odpověděli: „*Ne; máš pravdu, ale přesto chceme krále.*“

Totéž učinily denominace. „Ó, my věříme Slovu. Je to pravda. Ale víš, oni říkají, že bychom měli učinit toto.“ Nehraje roli, co říkají oni, pravdu má Slovo.

Jaký čas to je, bratře!

Jaký čas to je, kazateli? Poznáváte denní dobu a znamení, v němž žijete? Rozumíte tomu? Vidíte to?

Každý naříká, že nikde nejsou probuzení. Kazatelé naříkají. Četl jsem jeden z časopisů, přicházejících do našeho sboru. Je to velmi dobrý časopis. Znáám jeho vydavatele a jeho rodinu. Jsou to zbožní, milí lidé: Bratr a sestra Moore. „Hlasatel Jeho příchodu“ je jeden z nejlepších časopisů na misijním poli. Ale oni netisknou skoro nic jiného, než „postit a modlit se! Postit se a modlit se! Zatrubte na pozoun!“ Kteří z vás jej čtou? Tedy to víte, člověk to čte neustále. „Postěte a modlete se! Postěte a modlete se!“ To je všechno. „Postěte a modlete se! Prožijeme mocné probuzení. Něco velikého se stane. Vy všichni: Modlete se, modlete se, modlete se! Ještě není příliš pozdě!“

Proč to činí? Proč to činí? Protože chtějí velké probuzení. Pláčí a věří, že nastane probuzení. Jsou to dobří lidé. Avšak, co je? Co udělali? Nepoznali, že Nevěsta se již probudila. Jako křesťané pocítují tažení této hodiny. Ale nepoznali, co se stalo. Proto jsou v tomto stavu. Vědí, že se má něco stát. Očekávají to, ale v budoucnu, přesto, že to před nimi již stalo.

Tak tomu bylo i dříve. Věřili v příchod Mesiáše. Věřili, že vystoupí předchůdce. Když se to potom před nimi událo, neuvěřili tomu. Nepoznali to. Věřili, že před jejich Mesiášem měl přijít předchůdce. Přesto mu usekli hlavu a usmrtili i svého Mesiáše, protože bylo prokováno, že budou oslepeni. Ozeáš to řekl.

Ten stejný Duch, který mluvil k Ozeášovi, mluvil i skrze Jana a pravil, že církev v těchto posledních dnech bude nahá a slepá, a že Její z Jeho církve vyhostí. Oni nevidí, že se tato zaslíbení splnila. Ačkoliv poznávají, že se něco musí stát, přesto to ale nechápou. Nechápou to. Zaslepená církev Laodicejská má mnoho společného s tehdejšími Židy: Je bohatá, plná teologie, ale nepřátelsky smýšlející vůči Církvi a poselství. Hled'te, jak nepřátelští byli Židé vůči Janovi! Hled'te, jak nepřátelští byli k Ježíšovi, přesto, že On byl přece ten, na Něž – jak tvrdili – očekávali.

Myslím, že jsme měli poruchu proudu. Patrně tím přestaly jít i magnetofony. Ne. Pak tedy dobrá!

Nepřátelsky smýšleli o poselství.

To, co se právě stalo, bylo proto, že každý z vás je zdrojem tepla. Neexistuje nic, co by za daných okolností udrželo teplotu v normálu. Každý z vás má teplotu těla asi 37°C. Vy tu přece nesedíte jen tak, ale vydáváte neustále teplo. Normálně bychom tu místnost zde mohli nechat vymrznout, ale tím, že je neustálý přísun tepla, to není možné.

Tak nepřátelští, jak byli ve své zaslepenosti tehdy Židé, jsou dnes ti v Laodiceji. Jsou nazí, politováníhodní a bídní, aniž by to věděli. V této době bohatství, mocných teologických učeních, vysoké vzdělanosti, jsou k poselství nepřátelští. Nechtějí s tím mít nic společného, jako tehdy, když byl Ježíš z Nazaretu na zemi.

Důvod, proč lidé v čase Noého nevešli do archy, byl ten, že nepoznali ani poselství ani posla. Jediný důvod, proč zahynuli, byl ten, že nepoznali hodinu, v níž žili. Nepochopili, že Bůh hřích potrestá, jak řekl, že vyhladí lidstvo s povrchu země. Oznámil to, a tak to mínil. I dnes to míní, stejně jako tehdy.

Namísto, aby lidé s Noém souhlasili, považovali ho za divokého muže. Nevěřili, že byl prorokem. Ježíš sám přece mluvil o dnech Noého, když se Mu posmívali a dělali si z Něho bláznů, nazývali Ho fanatikem, a mnoho jiného. Nepoznali svoji hodinu. Nepoznali svůj den. Nepoznali to znamení. Nepoznali ani poselství ani posla, nýbrž se proti němu prohřešili a vysmáli se mu. Ježíš řekl: „*Jak se to dělo ve dnech Noého...*“

Izrael se nalézá ve své domovině, všechno je na svém místě, poselství se dokonale zařadilo. V jakém to čase tedy žijeme, bratře? Kde se nacházíme?

Nepoznali den. Nepochopili to. To je ten důvod, proč Jej propásli: protože Ho nepoznali. Tak jako lidé dnes, byli i oni oslepeni vědeckými důkazy, vzdělávacími systémy a teologickými semináři. Všechny tyto věci je zaslepily tehdy, jako i dnes. Opětne tím byli oslepeni, a i tou jednoduchostí poselství i posla.

Noé nebyl ani vědec ani vzdělaný muž. Byl to chudý, pokorný sedlák s prostým poselstvím. Bylo příliš prosté pro jejich vysoké vzdělání. Tak je to i dnes. Bůh činí věci vždycky jednoduše, aby dosáhl lidí, kteří Mu věří a důvěřují. Dnes je to jiné, docela jiné poselství, ale tentýž Bůh. Rád bych, abyste je věřili a pochopili, že je vyslovil Bůh.

Ježíš řekl, že se Jeho proroku Noémovi posmívali a že to před Jeho návratem budou znovu dělat. Budou dělat to stejné.

Z tohoto důvodu utonul farao v moři. Nepoznal svůj den. Nepochopil, co se odehrává. Byl tak velice zaujat vymoženostmi svého vědeckého věku, že nechal stavět města prací otroků. Byl příliš zaměstnán, než aby poznal příležitost, kterou měl. Tak odmítl Božího proroka a posla a nechal ho

táhnout do pouště. Nepoznal to, proto se stalo všechno tak, jak se to stalo. Nepochopil to. Kdyby tak byl jen poznal zaslíbené Slovo Boží pro onen lid!

Kdyby tak jen mohly dnes církve poznat Slovo Boží, které dalo lidu zaslíbení pro tento čas, pak by nezahynuly. Kdyby se tak jen mohla Amerika rozpomenout na svoji ústavu, nebyli by ochotni odstranit ze škol Bible, jakož i jméno Boží z mincí, nýbrž by Bohu slíbili věrnost. Oni to však nepoznávají.

Proč? Protože jsou slepí a nazí. Nechápou, že vzácní mladí muži položili pro tuto výsadu život na bojištích. Dávno na ně bylo zapomenuto a je z nich popel.

Jeden však nezapomíná na proroky, kteří prolili svoji krev jako cenu za to, aby se toto evangelium k nám mohlo dostat. Tisíce jich bylo roztrháno od lvů, vhozeno do jam, rozřezáno, spáleno a ukřižováno. Bůh to uznává. Církev zapomněla na své proroky. Tvrdí, že je již nepotřebuje. Bůh ale ví, že jsou potřební. Bije Svůj lid Svým Slovem, aby jej napravil. Jim se to ale zdá příliš staromódní v tomto čase. Nepoznávají to. Z toho důvodu se v tomto stavu nacházejí. Důvod, proč jsou nazí, politováníhodní, slepí a bídni, a nevědí o tom, spočívá v tom, že nechápou, v jaké hodině žijeme. Nepozorují to.

Mojžíš poznal svůj den a svoje povolání, když viděl, že se zaslíbení Slova Božího pro onen čas potvrdilo. Tu poznal a pochopil, co byl a co měl podle zaslíbeného slova činit. Nestaral se o to, co někde někdo řekl. Nestyděl se za svoje poselství, ačkoliv žádný kněz, žádný farao ani jiná autorita s ním nesouhlasili. Poznal to, když uviděl světlo, ohnivý Sloup v trnovém keři a uslyšel hlas, který mu řekl zaslíbené Slovo pro onen čas, a pravil: „Povolal jsem tě, abys tam šel a vykonal to.“ Nebál se pohružky krále, nýbrž tam šel, aby vyvedl lid, jak to zaslíbilo Boží Slovo.

Když poznal, že se zaslíbení potvrdilo, připravil lid na vyvedení. Kdy? Až když viděl, že se zaslíbení Boží naplňovalo. Přemýšlejte o tom: Se vsí svojí teologií a vzděláním od toho utekl. Jakmile ale uviděl, že se Boží Slovo ohlašuje, jak se potvrzuje a že Bůh k němu promluvil: „**JSEM KTERÝŽ JSEM**“, nedbal již více o to, co někde někdo řekne. Neobával se toho, co s ním farao udělá. Neměl strach, co s ním udělají ostatní. Obával se jen samého Boha, že by mohl Bohu špatně porozumět, že by mohl Bohu nějak neporozumět. Před lidem a tím, co řeknou nebo budou dělat, strach neměl. Obával se již jen Boha, poté, co poznal, že to bylo Slovo Boží.

Nemohl pochopit, že tam byl poslán muž jako on. Když však na základě potvrzeného Slova poznal, oč jde, nebál se více rozkazů krále. Kdybyste to tak jen poznali! Kdybychom to tak jen dnes poznali! Mojžíš to pochopil, když spatřil potvrzení Slova. Pak byl ochoten převzít vyvedení lidu.

Job nejdříve nepoznal, že to byl Bůh. Tak se vám povede, dokud se d'áblu podaří vás udržovat ve víře, že vás chce Bůh trestat zkouškami, které musíte prodělávat. Avšak Bůh mu chtěl něco ukázat. To pochopil Job teprve, až když spatřil vidění jako Mojžíš. Když Mojžíš uviděl v trnovém keři ohnivý Sloup, měl potvrzení. Job se zeptal: „*Když umře člověk, zdalíž zase ožije ?*“ To byla jeho otázka. „*O stromu zajisté jest naděje, by i podřat byl, že se zase zotaví a výstřelek jeho nevyhyne. Květina, která uvadne, opět vyjde. Jestliže zemře člověk, pak tu leží natažený, a když nějaký člověk umře, kde je pak? Budou-li slavní synové jeho, nic neví; pakli v potupě, nic o ně nepečuje. Ó, kdybys mne v hrobě schoval, a skryl mne, dokudž by nebyl odvrácen hněv Tvůj!*“ Nemohl pochopit, proč nějaká květina odumře a opět se probudí k životu; jak list, který na podzim spadne se stromu a leží na zemi, se na jaře může opět objevit. Privil: „*Člověk si lehne, avšak kde je potom? Věřím v Boha; co se ale stane s člověkem?*“

Jednoho dne se ale začalo blýskat a hřmít, Duch Boží přišel na proroka, a on viděl příchod toho, kdo mohl položit Svoji ruku na hříšného člověka, a že svatý Bůh připraví cestu. Zvolal: „*Ačkoliv já vím, že Vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví. A ač by kůži mou i tělo červi zvrтали, však vždy v těle svém uzřím Boha!*“ Pochopil, co je vzkříšení.

Balám poznal anděla teprve, až když oslice mluvila v jazycích. Nemohl vidět, že se mu do cesty postavil anděl. Byl zaslepeným kazatelem, který nepoznal, že mu Bůh chtěl zabránit v tom, aby prodával dar za peníze. Teprve, až když oslice promluvila lidským hlasem, poznal Balám, že se mu do cesty postavil anděl, aby mu překazil jeho úmysl.

Ó, vy zaslepené denominace! Může-li Bůh použít němou oslici, aby mluvila v řeči, kterou nezná, aby nějakému kazateli zjevila, že není na správné cestě, nemůže potom použít i nějakého muže, aby činil totéž? Zaslepení lidé.

Kdyby byl Achab poznal svůj den, pak by byl neodsoudil proroka Micheáše, který mu přinesl zaslíbené Slovo Boží. Když Achab i Jazafat dali onoho dne svolat čtyři sta proroků, tito prorokovali jednomyslně. Řekli: „*Táhněte.*“ Všechno je v pořádku, Achabe. Žiješ sice v hříchu, ale udělal z nás velkou denominaci. Jsme velké sjednocení. Máme mocnou službu. Je nás 400 vzdělaných kněží, resp. proroků, vyškolených v Slovu i teologii. Všechno o tom víme. Ukázalo se však, že o tom všechno nevěděli.

Eliáš, jež předchozí generace považovala za blázna, který však byl pravým prorokem Božím, však Achabovi prorokoval: „*Tak pravil Pán: 'Psi budou lízat tvoji krev!'*“

Oni proroci, lidmi jmenovaní proroci, se však domnívali, že udělali všechno správně. Řekli: „Otče Achabe, táhni tam. Pán je s tebou. Máš za sebou Písmo, neboť Bůh tuto zemi dal Izraeli. Náleží Izraelcům. Táhni tam! Pán je s tebou.“ Ó!

Jozafat, který se nezapletl do hříchu jako Achab, však viděl ty věci trochu jinak. Zeptal se: „*Není tu už žádný prorok Páně?*“

Achab odpověděl: „Je tu sice ještě jeden, nerad s ním ale přijdu do styku.“ Co učinil Bůh? Udeřil opět Svůj lid skrze proroka. „Nerad s ním mám co činit; neboť mi nikdy neprorokuje dobré, nýbrž vždycky jen neštěstí. Víš přece, že jsem velký muž. Neměl bych přece tam ten seminář, kdybych nebyl hluboce věřící. Mám dobře vyškolené muže. Vybavil jsem je knihami, Biblemi i vším ostatním, aby byli s to vyučovat. Víím, že to jsou vynikající muži.“ Kdyby byl Achab jen poznal, kdo byl onen hoch, tento chudobný, otrhaný muž, syn Jimly, který před ním stál, a pravil: „TAK PRAVÍ PÁN“, pak by byl tuto osudovou chybu neudělal. On však Micheáše odsoudil.

Ó, vy lidé, poznejte ten věk, v němž žijete! Pohled'te, co se stalo. Hled'te, co je zaslíbeno. Poznejte ten den, ve kterém žijete.

Kdyby tak organizované církve a denominace dnes jen pochopily, proč jsou odsouzeny, a proč jejich členové z nich prchají, jako Izrael z Egypta! Kdyby tak denominace jen přestaly tyto zvukové pásy zavrňovat a poslechy si je. Vy kazatelé, kteří tento zvukový pásek uslyšíte, dejte pozor! Kdybyste tak jen poznali hodinu, ve která žijete! Kdybyste tak mohli poznat znamení času, pak by jste také poznali, proč lidé utíkají z vašich denominací. Duch Páně je volá! „*Nikdo nepřijde ke Mně...*“, pravil Ježíš, „...*jestliže jej Otec netáhne.*“ A „*Všichni, které Mi Otec dal, přijdou ke Mně*“, pravil Ježíš, Pozorujte ženu u studny a kněze. Jaký to rozdíl byl mezi nimi!

Rukopis je dnes opět na zdi. Vědí to, ale nechápou to. Kdyby Židé byli jen poznali zaslíbené znamení Mesiáše. Jejich poslední prorok, Malachiáš, řekl v 3. kapitole: „*Vězte: Posílám Svého anděla, aby připravil cestu přede Mnou.*“ Tvrдили přece, že na Něho čekají. Jaké přirovnání s dnešní dobou!

Tvrdí, že očekávají něco, co se má stát. Všechny církve se postí a modlí, a říkají: „Modleme se. Chceme se sejít. Musí se něco velkého stát. Církve musí být připravena.“ Proto se modlí.

Proto se také modlili, když vystoupil Jan Křtitel. On však odmítl jejich semináře a jednal jinak, než jak to jejich otcové učili. Přišel z pouště, neměl ani vzdělání, ani nenosil „otočený límec“, jak bychom to dnes nazvali. Vystoupil bez teologie, ale věděl na základě Božího zaslíbení, že měl ohlásit Mesiáše. Řekl: „Je uprostřed mezi vámi“. Pomyslili si, že se

zbláznil, protože nepřišel z jejich škol. Rukopis se nacházel na zdi, a oni to nevěděli. Tvrdili, že očekávají příchod takového člověka. Byl uprostřed mezi nimi, nepoznali to však, ačkoliv Ho údajně očekávali.

S pohany světa je to dnes podobně jako s Židy, neboť je prorokováno to stejné. Tvrdili, že Ho očekávají. Avšak denominace v pohanském církevním věku Laodicee jsou stejně tak slepé, jak byli oni. Proč? Protože to bylo prorokováno. Proto se to musí stát.

Kdyby tak byl Izrael poznal pro ně určená znamení, pak by byli věděli, že nastal čas pro příchod Mesiáše.

Vy víte, že se učedníci ptali Ježíše: *„Jak mohou znalci Zákona tvrdit, že Eliáš musí nejprv přijít?“*

Odpověděl jim: *„Eliáš již přišel, avšak nepoznali ho, ale učinili mu, jak se jim zlíbilo.“* Udělali přesně to, co Písmo předpovědělo.

Kdyby přece jen poznali tohoto „fanatika“, který odsoudil všechno pokrytecké, co dělali. Řekl: *„Pokrytci, vy plemeno ještěřčí! Kdo vás přivedl na myšlenku ujít nadcházejícímu hněvu? Nemyslete si, že můžete říkat: 'Máme přece otce Abrahama! Máme to i ono.' Nebo vám říkám: Bůh je mocen z těchto kamenů zde vzbudit děti.“*

Nemyslete si, že máte Světovou radu církví na své straně a že vaši členové jsou ti nejlépe oděni. Bůh je schopen vzbudit děti z lidí z ulice, z prostitutek, opilců a hazardních hráčů, aby naplnil Svě Slovo. ON má tu moc – je stále ještě Bohem.

O zaslepených denominacích, právě tak jako o zaslepeném Izraeli je prorokováno, že takoví budou. Ukazují vám tuto souběžnost, abych došel k bodu, kam bych rád došel. Denominace pohanského církevního období Laodiceje jsou dnes stejně tak zaslepené, jak tehdy byly.

Církevní věk laodicejský má přijmout poselství. Malachiáš 4,5 to říká. Avšak, co očekávali? Říkají: „Vzejde z naší denominace, neboť nepřijde-li od nás – baptistů, presbyteriánů, Assemblies nebo lidí Jednoty – pak nebude pravé.“ Totéž učinili tehdy. Nepoznali jej, přesto, že to bylo přesné naplnění Slova. Ježíš řekl: *„Udělali to, co o nich bylo napsáno. Právě tak i Syn člověka bude muset od nich trpět. Odmítnou Ho.“*

Dejte nyní pozor. Podle zaslíbení z Malachiáše 4 se nyní, ve dnech pohanů stane totéž. Ježíš přece řekl, že celé Písmo je vnuknuto Bohem a že to nejmenší z něho nemůže zůstat nesplněno. Není možné zabránit tomu, aby se Písmo splnilo. Všechno musí být splněno. Ježíš řekl, že se to stane, a zde to prožíváme. Vidíme to.

Co má být v těchto posledních dnech navráceno? Slyšte, vy bratří z křesťanských církví. Původní Letnice, jak byly na počátku, musí být

navráceny. Tak budou navráceny dříve, než se rozezvučí slavnost pozounů pro Izrael. Musejí být navráceny a musí existovat něco, skrze co se to stane. Malachiáš 4 mluví o tom, že dětem bude navrácena víra otců. Co by se stalo?

Kdyby byl Izrael poznal svého Mesiáše a zaslíbené znamení, nebyli by na tom dnes tak, jak tomu je. Proč to nepoznali? Je to nouze. Proč ne? Protože Bůh řekl, že to neučiní. Kolik z vás jich to věří? Řekněte „Amen“. Bůh řekl, že to neučiní. Tentýž Bůh řekl, že toto se stane i v církevním věku laodicejském a tu je to před nimi. Jak jinak mohou jednat?

Kdyby tak jen byli poznali zaslíbené znamení Mesiáše, znamení Syna člověka! ON přišel pod označením „Syn člověka“. Během celé doby od Letnic má v podobě Ducha Svatého označení „Syn Boží“. V Tisíciletém království, které bude následovat jako příští, bude ON Synem Davidovým. Tři označení Syna, ale tentýž Bůh. Ať Otec, Syn nebo Duch Svátý – je to tentýž Bůh. Syn člověka, Syn Boží a Syn Davidův – pokaždé je to tentýž Bůh, jen ve třech rozličných oblastech úkolů.

Otec, Syn a Duch Svátý nejsou tedy tři Bohové, ale jeden a tentýž Bůh ve třech formách zjevení, třech projevech, totiž jako Otec, jako Syn a jako Duch Svátý. Avšak protože jsou dnes jako tehdy oslepeni, nepoznávají to. Proč to nemohou vidět? Nikdy to neuvidí. Pamatujte na to, je to „TAK PRAVÍ PÁN“. Vy se ptáte: „Pročpak to vůbec říkáš?“ Z téhož důvodu, proč to Jan i všichni ti ostatní činili: Někde někdo ještě je, kdo musí být vyveden ven. Ovce Boží, slyšte hlas Boží! „*Mé ovce slyší Můj hlas.*“

Žena u studny poznala svůj den na základě znamení Mesiáše. Nacházela se ve špatném stavu. Nechtěla mít nic společného se starými církvemi a tím, co dělaly. Žily, jak chtěly a jednaly, jak chtěly. Nevěřila v to. Věděla ale, že jednoho dne přijde Jeden. Toto ubohé stvoření, byla na cestě ke Studni, když našla, co hledala. Zjevil jí tajemství jejího srdce a řekl jí hřích, v němž žila. Tu pravila: „*Pane, vidím, že jsi Prorok.*“ Po čtyři sta let žádného neměli. Řekla: „*Pane, vidím, že jsi Prorok. Víím, že Mesiáš přijde; až přijde, oznámí nám všechno.*“

Ježíš odpověděl: „*JÁ to jsem.*“

Poznala Jej a neměla již více otázek. Jak to můžete dokázat? Bylo to již dokázáno. „*Až Mesiáš přijde, bude toto činit.*“ Jestliže to na základě Písma mohla poznat, nemůžeme pak pochopit dnes večerní světlo a to znamení? „*Víme, že až Mesiáš přijde, ukáže nám všechny tyto věci. Řekne nám všechno.*“

Ježíš odpověděl: „*JÁ to jsem, který s tebou mluvím.*“

Nic se již netázala, ale odešla a řekla lidem: „*Pojaté, a vizte. Tam je ON!*“ Neměla již více otázek. Bylo to rozhodnuto, protože poznala den, v němž žila. Poznala Jej.

Totéž bylo s Natanaelem, význačným hebrejcem. Jakmile spatřil zaslíbené znamení Mesiáše, nedal již na to, kolik kněží a kdokoliv jiný, říká něco jiného. Co se stalo? Kněží to zlobilo, když viděli, že lidé opouštějí církev a jdou tam. Říkali: „Jestliže někdo navštíví Jeho shromáždění, bude vyloučen z církve. Vyhodíme vás z denominace.“

Tak je tomu i dnes. „Vyloučíme vás z vaší organizace, budete-li se zúčastňovat Jeho shromáždění.“

Vzpomínáte si na toho slepého muže? Jeho otec i matka na tu otázku neodpověděli. Obávali se – jelikož bylo řečeno, že každý, kdo tam půjde, aby viděl Ježíše, nebo bude mít účast na Jeho shromážděních – bude exkomunikován. Slepý mohl však mluvit sám za sebe. Byl slepý a nyní viděl.

I já jsem byl kdysi slepý, a nyní vidím. Neznal jsem tyto věci, byly mi však Duchem oznámeny. Osvobod'te se od denominací. Přesto se to stane.

„*Až budu povýšen od země, potáhnu všechny k Sobě.*“ Natanael to poznal a pochopil.

Stejně tak tomu bylo u Mojžíše. Důkazy byly podle Písma, Slovo bylo potvrzeno. Mojžíš věděl, že to bylo zaslíbení pro onen čas, neboť to bylo podle Písma, úplně jedno, jak neobvykle to vypadalo. Řekl: „Jak jim budu moci říci, že jsem venku na poušti viděl světlo? Jak jim mohu říci, že tam bylo světlo a že toto světlo mi přikázalo, abych tam šel?“

ON pravil: „*Budu s tebou, Mojžíši.*“ Bůh se prokázal v Egyptě nejen skrze divy a znamení, nýbrž zjevil se jim sám, když je měl všechny pohromadě shromážděny a potvrdil službu Mojžíšovu před vyvolenými a vyvolanými. Poté, co je prorok od onoho národa „vysekal“ a dovedl na určité místo, zjevil se ohnivý Sloup opětovně na hoře Sinai. Porovnejte to s naší dobou. Amen. Chvála buď Bohu! Pro mě to znamená více než život.

Zatím co stále více stárnu a vidím, jak nemravnost a nemorálnost zaplavuje zemi, ohlédnu se zpět a vidím, co se stalo. Mé srdce plesá radostí, protože vím, že tato pozemská schránka se brzy rozpadne a že mě čeká tam na druhé straně jiná. Pokouším se vytáhnout lid, odpoutat je od toho i onoho, abych jim na základě Písma ukázal, že Bůh sestoupil jako potvrzení v ohnivém sloupu, který vidělo sta a tisíce lidí a byl dokonce na důkaz toho zachycen kamerou.

Přirozeně, že povstávají i napodobitelé; tak to musí být. I ve dnech Mojžíše se pozdvihli napodobitelé a činili totéž. Bůh řekl: „*Odděl se, Mojžíši.*“

Nezůstávej v jejich blízkosti. Pohltním je.“ Byli ze světa. Tak je to i dnes. Ohlédněte se přece ve světě: pletichy s penězi a všechno možné.

Možíš měl znamení podle Písma. Byl tím velkým prorokem, který tam šel, aby je osvobodil. Oni to pochopili; poznali to znamení. Byl dokonalým naplněním zaslíbení podle Písma.

Ježíš byl pro tu ženu naplněním zaslíbení resp. výkladem. Ježíš byl výklad Písma. Jeho vlastní život vykládal Písmo.

Nevidíte to poselství hodiny? Můžete chápat, kde jsme? Poselství z Písma vám samo ohlašuje, v jaké hodině žijeme.

Ježíš vytýkal Izraelitům: *„Kdybyste tak byli jen poznali váš den!“* Jednoho dne pohlédl na Jeruzalém z hory Olivetské a řekl: *„Jeruzaléme, Jeruzaléme!“* Plakal. Pohlédl dolů a něco uviděl. Nemíním to jako nějaké přirovnání, ale když jsem před několika dny přibližně kolem 10:00 hodiny ráno viděl církev jako nějakou prostitutku, tu hluboko v srdci jsem pocítil, že Duch Svatý proléval slzy. *„Jeruzaléme, Jeruzaléme! Jak často jsem chtěl shromáždit tvé děti. Co jsi ale učinil? Usmrtil jsi proroky, které jsem ti posílal. Zavraždil jsi je.“* Právě tak bylo poselství, které bylo dnes posláno církvi, zavražděno naukami denominací. Písmo bylo jejich dogmaty zavražděno. Ježíš řekl: *„Kdybyste tak jen byli poznali svůj den! Ale nyní je příliš pozdě. Je příliš pozdě.“* To stejné se hodí na církev.

Věřím z celého srdce, že pro ni již neexistuje záchrana. Co vy si o tom myslíte, je vaše vlastní mínění, toto je moje. Nepotřebujete sdílet moje mínění, ale věřím, že pro ni po pět až šest let již není možná záchrana. Vzpomínáte si ještě na Chikágo. Povšimněte si, co se od té doby stalo a co dále bude dít. Myslete na to: Mé jméno stojí u toho; visí to tam. Je to „TAK PRAVÍ PÁN“. Podívejte se, zda to s ní neustále nešlo s kopce.

Vzpomeňte na vidění z r. 1933, kde bylo ukázáno, jak se ženy v těchto posledních dnech budou chovat, jak skončí Mussolini, že Hitler skončí mysteriálně, že ty tři „-ismy“ vústí do komunismu, že budou stavěna auta ve formě vejce, že ženy budou nosit stejný oděv jako muži, dokonce něco jako jejich spodní prádlo, až posléze obléknou již jen něco podobného fíkovému listu, a rovněž to nemorální chování dnes. Podívejte se, co udělaly. Je to přímo před vámi.

Kdyby tak ženy, které jsou údajně křesťankami, mohly jen poznat, že je na nich nemorální duch d'ábla, který je přivádí k tomu, aby si stříhaly vlasy! Jen d'ábel činí něco takového. Je to v protikladu ke Slovu Božímu jako tehdy v zahradě Eden. Co dělají? Kdyby to jen mohly poznat! Říkají: „Ó, toto říká ten staromódní kazatel.“ To nejsem já. Nikoliv já vám říkám, co máte činit. Cituji pouze Slovo. Kdyby tak jen mohly poznat, že za tím vězí d'ábel!

Nazývají se křesťané. Ježíš řekl: „Co Mě ale nazýváte 'Pane, Pane!', a přesto nečiníte, co říkám?“

Nemohou to být křesťané. Nejsem vaším soudcem, říkám jen, co Slovo říká. „Co Mě nazýváte 'Pane,Pane!' a přesto nečiníte, co říkám?“ Celé Slovo je přece zjevení Ježíše Krista. „Co Mě ale nazýváte 'Pane, Pane'?“

Kdyby jen mohli pochopit, že to je ďábel, že to je nemorální duch.

Co se týká nahých žen, shledávám, že Jeffersonville, Indiána je to nejvulgárnější místo, jaké jsem ve svém životě spatřil. Byl jsem v Hollywoodu, zcestoval jsem celý svět a viděl jsem mravní zkaženost všeho druhu. Viděl jsem ji v Paříži; viděl jsem ji v Anglii, kde je to nejhorší.

Myslím, že Anglie jednoho dne bude potopena do oceánu; to si zaslouží. Mravní zkaženost, špína – je to bahno hříchu světa. V celém svém životě jsem neviděl národ, který by hruběji popíral Písmo. Došlo to tak daleko, protože odmítli pravdu.

Billy Graham řekl, že musel svoji ženu odvést z parků kvůli sexuálnímu konání mezi muži a ženami, mladíky a dívkami, které se tam úplně veřejně v parkách provádělo. Stala se močálem hříchu. Totéž se týká Francie a celého světa. A Spojené Státy v tom vedou.

Podívejte se na ně dnes! Střihají si vlasy, nosí krátké i dlouhé pánské kalhoty, kouří a přesto si říkají věřící. Nechápeš to, sestro? Prominutí, moje sestra něco takového nedělá. Nechápete, že za tím vězí ďábel?

Avšak jako Židé tehdy, ani vy neuvěříte potvrzenému Slovu, dokonce i když vám bude dokázáno. Držíte se svých denominačních tradic, které vám všechno dovolují. Mluvíte v jazycích, poskakujete nahoru a dolů, zpíváte v Duchu – a střiháte si vlasy. Můžete si představit, že nějaký křesťan dělá něco takového? Zažil jsem, jak ďábel a čarodějník mluvili v jazycích a vykládali to, jak poskakovali nahoru a dolů, v duchu tancovali, pili krev z lidské lebky a proklínali jméno Ježíše Krista.

Říkáte: „Náležím k církvi. Halelujah! Čest bud Bohu! K čemu náležíte? Církev existuje ze Slova, a Slovo říká, že je to hanba činit tyto věci.

Vy zaslepení farizeové vedete tyto ubohé děti do pekla, protože se bojíte o své živobytí a byli byste ze svých denominací vyhozeni, kdybyste s něčím takovým začali. Styďte se, vy pokrytci! Styďte se! Vidíte, že se hodina blíží a přesto se kvůli svým tradicím odvracíte od Slova Božího. Jak se toho můžete odvážit, vy zaslepení?

Neříká Bible, že jste slepí? Nechápete to, že jste slepí? Bible to říká. Jste nazí, politováníhodní, bídní a slepí, aniž byste to věděli, jestliže jste hrdí na to, že máte největší církev ve městě a konáte toto i ono. Bible říká, že jste tak chudí, jak jen být můžete a nadto ještě slepí. ON stojí stále ještě

přede dveřmi a pokouší se dát vám oční mast, vy ji ale nepřijímáte. Tím Písmo naplňujete.

Jaký den to je, v němž vy lidé, žijete? Poznáváte tu hodinu, poznáváte to znamení?

Kdyby tak jen tyto ženy mohly pochopit, že je to d'ábel! Je to nestydatý d'ábel, který vystupuje ve jménu náboženství. To vždycky činil. On přišel ke každému proroku, ke každému svatému; dokonce k Ježíši Kristu přišel jako nějaká nábožná osoba. Bible říká, že v posledních dnech bude tomu pravému tak podobný, že dokonce vyvolení z této letniční církve by byli svedeni, kdyby to bylo možné.

Bude jich jen málo, neboť Ježíš řekl: „*Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a jen málo je těch, kteří ji nalézají.*“ „*A jak tomu bylo ve dnech Noéma...*“ (kdy bylo zachráněno jen osm duší), „*...tak tomu bude i ve dnech Syna člověka.*“ Přemýšlejte o tom. V jakém čase to žijeme? Poznáváte hodinu, poznáváte ten den? Zabírám mnoho času, ale potřebuji ještě několik minut.

Přivádí je k tomu, aby si stříhaly vlasy. Ó, říkají: „Naše církve na to neklade důraz.“ Víte proč? Protože jsou slepí. „Není to nic zlého si ostříhat vlasy.“ Bible říká, že to zlé je! Je to dokonce neslušné, modlí-li nějaká žena s ustřiženým vlasem. Řeknou: „Žena by měla mít pokrývku.“ Bible říká, že vlas ji byl dán za pokrývku. Nikoliv klobouk, nýbrž její vlasy!

Co by bylo, kdyby byl Mojžíš řekl: „Vezmu si klobouk, namísto abych si vyzul boty.“ To by bylo nešlo. Bůh řekl „boty“ a mínil boty. Právě tak řekl „vlasy“, a ne „klobouk“ Čest buď Bohu! To se Mu líbilo, tím jsem si jist. Chvála buď Bohu! ON míní, co říká. Písmo nepřipouští vlastní výklad. Nenechá se přistříhnout na vaši denominaci, míní přesně to, co říká, a ON jej vykládá.

Řeknou: „Vím o jedné ženě, která...“ Je mi jedno, co vy víte – vím, co o tom řekl Bůh. Přizpůsobte se vy!

Kdyby jen dámy mohly poznat, co to je. Ó, kdybys tak jen poznala, ženo, ne dámo.

Když jsem nedávno přišel z restaurantu „Blue Boar“, uviděl jsem na jedné pivnici, myslím, že to bylo na Fifth Street, nápis, na němž stálo: „Stoly pro dámy“. Zastavil jsem se a řekl: „Nikdy jsi žádný neměl.“ Nějaká dáma nejde na takové místo. Nějaká žena snad, ale žádná dáma.

Víte, že pád ve hřích na počátku světa nastal skrze nemorálnost jedné ženy? Víte, že stejným způsobem to skončí, totiž zkažeností ženy? Církve je představena jako žena. Duchovně řečeno je církev žena, tak jako i Nevěsta je žena.

Zkaženost církve je skutečností. Pohled'te na ta vidění a všechny ty ostatní věci. Dokonce i ve viděních to Bůh ukázal. Ono vidění je pravdivé. Vy muži, kteří posloucháte zvukové pásky: Položil jsem svoji Bibli na srdce; přítomní to vidí. Viděl jsem to! Všemohoucí Bůh ví, že je to pravda. Až doted' jsem to nevědě! Ona je nahá, a neví o tom. Měla nádherný čas. Tak to bylo. Jakmile se ale ukázala Nevěsta, tak to bylo jiné. Alfa a omega.

Vězí za tím d'ábel. Když se však setkají se Slovem, jednájí jako tehdy Židé. Ježíš řekl Svým učedníkům: „Hleďte v Písmu. Divíte se Mi i Mé službě. Zkoumejte Písmo, neboť se domníváte v něm věčný život míti, a ono skutečně je, které o Mně svědčí. Rovněž říká, co je mé poselství. Nemůžete-li věřit Mně, věrte přece slovům, která vám Bůh vykládá.

Oni ale řekli: „Nechceme, aby tento nad námi panoval. Máme své vlastní kněží, atd.“ Jen tak dělejte dál! Více se k tomu nedá říci. Je tak jako tak příliš pozdě. Poslouchají tradice denominací, které říkají: „Všechno je v pořádku“. Věříte slovům nějakého člověka více než Slovu Božímu.

Nechápou, že se naplňuje 2. Tim. 3,1-7, kde stojí psáno: *„Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční. Nebo nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlumni, pyšní, zlolejí, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, nelítostiví, smluv nezdrželiví, utrhači, nestřední, plaší, kterýmž nic dobrého milo není, zrádci, přivažčiví, nadutí, rozkoší milovníci více nežli milovníci Boha, majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce. A od takových se odvracej. Nebo z těch jsou i ti, kteříž se vluzují do domů, a jímajíce, vodí ženky obtížené hříchů, kteréž vedeny bývají rozličnými žádostmi, kteréž vždycky se učí, ale nikdy ku poznání pravdy přijíti nemohou.“* Oni by k nepřišli a také nepřijdou. Bůh to řekl. Ó, slepý farizeji, nevidíš to? Nejsem zlý. Zatloukám jen hřebík a spouštím jej. Ani církev to nepoznává. Ženy tomu nerozumějí. Jsou to bláznivé ženy, které jsou hnány rozličnými vášněmi – Hollywoodem a vším tím krámem. Střihají si vlasy, nosí šortky a make-up, všechno, co se nesluší pro Boží dítě. Víte, že ženy v posledních dnech sehrají důležitou roli? Víte, že Bible mluví o těch, které uniknou velkému zatracení, že budou stát před Pánem jako drahocenná větev? Jak Pán dá, jednoho dne to pro vás, ženy, vyložím. Pak vám ukáží, jak smýšlí Bůh o ženě, která skutečně unikla zatracení tohoto času. ON říká, že bude nádherná.

Před několika dny jsem slyšel, jak se skupina polonahých děvčat, jejichž morálka byla nižší než nějaké feny, posmívala staré ženě, protože měla dlouhé šaty. Poslyšte, vy zvrácené ženské: Ona má něco, o čem vy nic netušíte – má morálku. Nevíte ani, co to je. Ztratily jste tu vaši již v kolébce. Nedovedete ani rozeznat správné od falešného. Ale ona to

dovede. Má ve svém srdci něco skrytého, o čem vy nic nevíte. Ztratily jste to a nemůžete to opět nalézt. Nazýváte ji staromódní, atd. Ona však ví něco, o čem vy nemáte tušení. Ve svém srdci nosí skrytý poklad slušnosti, o níž zhola nic nevíte. Vaše matka vás ale tak vychovala, a váš kazatel to dovoluje. To ukazuje, kde stojíte. Toto kázání se týká jeho. Kde se nacházíte?

Ježíš řekl, že se musí naplnit všechno Písmo, a tak tomu i je.

Jako odporovali Mojžíšovi Jannes a Jambres, tak se děje i dnes. Nemluvil tu o metodistech nebo baptistech; o ně vůbec nejde. Avšak právě tak jako kdysi Jannes a Jambres vystoupili proti Mojžíšovi a Aronovi, tak i oni – muži s porušenou myslí, pokud se týče pravdy – budou se přiklánět místo k Bibli k dogmatům a učení organizované církve. Jannes a Jambres dovedli dělat totéž jako Mojžíš. Vidíte tu paralelu? Tak jako Jannes a Jambres vystoupili proti Mojžíšovi, tak jednají lidé s porušenou myslí, proti pravdě: Protiví se jí, netrpí ji ve svém okolí, nechtěli by mít na ní účast, nechtějí s ní mít nic společného. Je ale řečeno: „*Nemoudrost jejich zjevná bude*“. Až Nevěsta zaujme své postavení a bude vyzdvížena do nebe, pak to bude zjeveno; nestarejte se. Bude to jako tehdy, když Mojžíš děti Izraele vyvedl z Egypta a Egyptané zahynuli v moři.

Ježíš řekl, že se musí celé Písmo naplnit, protože je Bohem vnuknuté.

Když Mu vytýkali, že činí ze sebe Boha, tu odpověděl: „*Nestojí ve vašem Zákoně psáno: 'Řekl jsem: Bohové jste'? Jestliže Písmo nazvalo bohy ty, k nimž se Slovo Boží stalo, jak Mi můžete vytýkat rouhání se Bohu, protože jsem řekl: 'Jsem Boží Syn'?*“ Všechna tato místa z Písma musí být zjevena, musejí se naplnit. Byli tak slepí, tak proniknutí lidským slovem místo Slovem Božím. Z téhož důvodu se tak chovají i ženy. Proto tak jednají i kazatelé. Zaobírají se biskupem namísto Ježíšem. Záleží jim více na jejich měšci a na velkém posluchačstvu.

Zjistěte si sami, zda jsem populární. Kdybychom odečtli ty, kdo dnes ráno přišli do kaple zvenku, od těch z Jeffersonville, pak by jich bylo sotva půl tuctu, jimž bych mohl kázat. Co to znamená? Jsou to lidé z celé země: z New Yorku až po Massachusetts, od Bostonu, Maine až k moři, z Georgie, Alabamy a odevšad. Z celé země se shromažďují. Amen. „*Bude světlo v čas večera.*“

Ostatní to večerní světlo nevidí; to je to. Prostě je nepoznávají. Jsou pro něj příliš slepí. Bible to říká.

Rusko kupřikl. dosáhlo svého vědeckého významu ve světě teprve asi před 40 lety. Ještě na počátku 1. světové války si nikdo Ruska nevyšímal. Měli je za hlupáky, vousaté Sibířany, kteří nedovedli rozeznávat mezi pravou a levou rukou. Ano. Rusko samo ale poznalo své místo. Muselo to

tak být, aby se mohlo splnit Písmo. Znáte mé prorocství, v němž jsem předpověděl, co se stane, totiž že se všichni sjednotí v komunismu. Nyní je ve vědě vedoucím na světě. My jsme daleko za ním. Obhajuje své místo. Poznali, že i oni mají rozum.

Dejte pozor: člověk má dnes ještě těch stejných pět smyslů jako před 6 000 lety. S těmito smysly usadil se zde ve svém pozemském domově a sloužil Bohu. V posledních 75 letech však postoupil od koňského potahu až k astronautovi. Proč? Protože se zřekl své víry v Boha a přiklonil se k svému rozumu a svým schopnostem jako člověk. Zpozorovali jste to? Nedůvěřuje Bohu, nýbrž sám sobě.

Došlo to tam, jak to vyjádřila ona nevěřící žena ve Washingtonu. Jak jen se jmenovala? Murray. Pravila: „Dokud máme armádu a válečnou flotilu, nepotřebujeme starého Jehovu!“ Nedám nic na to, co máme: Já potřebuji Jehovu a jinak nic. Armáda i flotila mohou pominout – a to se stane – Jehova zůstává na věky! Pokud jsem jen částí Jeho a Jeho Syna, budu s Ním žít na věky. Ne na základě svého vlastního povolání nebo volby, ale na základě Jeho volby. Amen i Amen! Nemá s tím nic co dělat. ON to je! Ať mám Jeho nebo ať zemřu! Národy povstávají a opět zanikají, Jehova ale zůstává. To činil po všechny časy. Řím, Egypt a všechny ostatní říše zanikly, On však zůstává Jehovou. Ó, Hallelujah! Cítím Jeho blízkost.

Rusko povstalo, protože povstat muselo. Právě tak se musel Izrael navrátit do své vlasti. Bůh musel Izraelity donutit, aby se do své domoviny vrátili, aby mohly zaznít pozouny. I Rusko musel Bůh vehnat do komunismu, aby mohlo vykonat přesně to, co o něm bylo prorokováno.

Dokud člověk se svými pěti smysly důvěřoval v Boha, měl koňský potah. V posledních pětasedmdesáti letech přestal Bohu důvěřovat. Když podepsali ústavu Spojených Států, všude zavrhovali Boha. Dnes ani ve svých sejitích Jeho jméno vůbec nezmíní. Ano! Spoléhají se na vysoký stupeň vědy, na svůj vychytralý pokrok. Je to bezbožná společnost. Ano! Celý svět je spolu strháván do neznalosti Bible. Celý svět se odvrátil od Boha, Ale pomyslete jen: Uprostřed všeho toho, těch kostelů a denominací, bezcennosti jejich seminářů a podobných, nechal Bůh zaznít Své prorocké Slovo a vyhledal si Nevěstu, jak to předpověděl. Podle Svého zaslíbení ji odtamtud vyňal.

Spoléhají se na svoji inteligenci, svoji vědu, atd. Boha, na kterého kdysi spoléhali, odstrčil člověk stranou. Spojené Státy Jej odstrčily stranou. Dokonce Jej vystrčily ze škol, aby se naše děti o Něm již nic více nedozvěděly. Vystrčily Ho ven ze škol. Nyní chtějí odstranit i tu větu: „Důvěřujeme v Boha“ z našich dolarových bankovek. Znění „Národ pod

Bohem“ se rovněž nemá již používat při přísaze na prapor. Chtějí je vyškrtnout.

Přiklonili se k svým vlastním pocitům a smyslům. Rozum člověka se v posledních 75 letech ani v nejmenším nezměnil je to stále ještě tentýž člověk, jak ho Bůh na počátku stvořil. Avšak dovedete pochopit, kam jsme v těchto posledních dnech dospěli? I církev se odvrátila od Boha a spoléhá na své semináře, své zkušenosti, atd., namísto na Slovo. Nechce Slovo ani ve svých sejitích ani ve svých školách nebo někde jinde.

Izraelci poznali, že v posledních 25 letech byli podle zaslíbení dovedeni zpět do své domoviny. Nevědí ani, jak se to vůbec stalo. Museli mnoho trpět, dokonce mučednickou smrt pod pozouny, ale jsou zase ve své vlasti, aniž by věděli, proč.

Proč se Rusko probudilo? Proč se národy probudily? Proč dosáhl člověk věcí, které vědci před 300 lety považovali za nemožné? Jeden francouzský vědec chtěl tehdy dokázat na základě pokusu, při němž nechal kouli s jistou rychlostí kutálet, že by tíže zemská byla zrušena, kdyby někdy něco dosáhlo enormní rychlosti asi 50 kilometrů za hodinu. Váhu koule stanovil podle váhy svého těla. Dnes dosahují rychlosti 25 000 kilometrů za hodinu a pokoušejí se ji ještě zvýšit. Prostě to teprve nedávno poznali. Proč? Protože to tak být musí.

Skála, na které církev stála, byl Ježíš Kristus. Nehledě k tomu, co někdo říkal jinak, držela se za času Luthera, Wesleya, až do nedávná Slova, poselství hodiny. Nyní se přiklonila k tradicím. Proč to učinila?

Uplynulých 25 letech poznal Izrael, že to má nějaký důvod, proč jsou opět ve své vlasti. Bylo to předpověděno, že budou opět shromážděni. Ozeáš to řekl. Nedávno jsme to četli. Bůh nám pomoz, abychom tomu rozuměli.

Stejnou dobu poznala Nevěsta večerní světlo – počala je poznávat. Letničnickí, kteří byli hladoví, začali chápat, že organizace nemají to, po čem oni toužili. Jsou tak převrácené a mezi sebou rozdělené. Hled'te, je to doba poznávání. Vy musíte poznávat. Svět poznal. Národy poznaly. Věda poznala. Dokonce ďábel poznal, že toto je čas, v němž může přivést ženy do pádu, církev do pádu a lidi zničit. To poznal. I Bůh poznal, že je lid na zemi, který předurčil k věrnému životu. Poznal, že toto je čas, aby poslal Svoje poselství, a učinil to. Lidé to poznali. Nevěsta poznala večerní světlo.

Kdyby jen byla Sodoma poznala svůj čas, když tam přišli dva poslové, jako Billy Graham a Oral Roberts!

Nějaký špatný člověk přehrával ve Phoenixu kus jednoho zvukového pásku, kde jsem řekl: „Musel jsem být pokřtěn ve jménu Ježíše“. Potom k tomu dodal: „Hled'te, co on potom říká“ a mnil tím to místo, kde jsem

vyprávěl o Africe, že tam ponořují třikrát dopředu a třikrát dozadu. Tvrdil, že jsem řekl: „Není v tom žádný rozdíl.“ Hled'te, on nepřehrál celý pásek, jen toto místo vystříhl. To je trestné, neboť zvukové pásky jsou chráněny zákonem. Nikdo je nesmí falšovat. Měli by toho raději nechat. Kdo to přesto činí, může být obžalován. Učinili bychom to ale? Ne! ON pravil: „Nechtě je!“ Bůh mi dal vědět, co se stane. Dejte jen pozor a pozorujte toho muže.

V stejnou dobu poznala Nevěsta večerní světlo. Kdyby tak Sodoma byla jen poznala svoji hodinu!

Tentýž muž zapojil zvukový pásek a řekl: „Pohled'te, vy letničnící a vy baptisté: Tento muž, ten falešný prorok William Branham, řekl, že Oral Roberts a Billy Graham byli v Sodomě.“ Potom ten pásek zastavil. To bylo ono. Nenechal by jej běžet dále, kde je řečeno, že byli posly pro Sodomu. Oni nebyli v Sodomě, nýbrž jsou posly pro Sodomu. Každý ví, že jsem to tak řekl. Poslechněte si svůj pásek. Kdo nějaké slovo přidá nebo ubere, bude jeho podíl vzat. Je-li to Slovo Pána, pak to tak platí.

Kdyby byla Sodoma poznala svého posla, pak by dosud ještě stála. To řekl Ježíš. Kdyby byla totéž poznala jako Abraham. Abraham věděl, že zaslíbený syn přijde. Věděl ale také, že se bude muset stát nějaká změna, neboť on a Sára byli k tomu již příliš staří. Avšak, když se potkal s Tím, který znal myšlenky Sáry, když byla za Ním ve stanu, poznal hodinu, v níž žil. Řekl: „Můj Pane! Přinesou vám trochu vody, abyste si mohli umýt nohy.“ Jedli koláče. „Prosím Tě: Zůstaň trochu.“ „Ó PANE! – byl to PÁN – Elohim. Poznal, že k němu Bůh mluvil z lidského těla. Poznal Jeho znamení a byl Pánem požehnán. Sodoma nepoznala svůj den a byla ohněm spálena. Ježíš řekl: „*Jak tomu bylo v oněch dnech, tak to bude, až se Syn člověka zjeví.*“

Církev svůj den nepoznala. Jak byl Izrael donucen, aby se vrátil do Palestiny, tak budou donuceni do Světové rady církví. Proč? Protože nepoznali svoji hodinu. Lidé, vyjděte z nich ven! Nemějte účast na jejich hříších! Uprchněte kvůli svému životu, jinak budete chyceni znamením šelmy a nebudete moci proti tomu nic učinit. Potom ten, kdo je nečistý, zůstane dále nečistý. Ten ale, kdo je svatý (nikoliv: bude svatý, nýbrž svatý jest), se bude nadále posvěcovat. Žena s krátkým vlasem nemůže být svatá. To je naprosto jasné, je to Písmo. Bible říká, že tím zneuctívá svoji hlavu, jež jest její manžel. Jeho hlavou je Kristus; tím zneuctívá Krista. Jak by mohla být beze cti, aniž by nebyla nečistá? Potom ta, která má krátké vlasy, bude mít nadále krátké vlasy, a jestliže nosí šortky, bude nadále šortky nosit. Kdo popírá Slovo, bude je nadále popírat. Ale kdo je svatý, bude nadále svatý. Kdo je spravedlivý, bude

nadále spravedlivý. Pravdivé Slovo Boží bylo zjeveno v Synu Boží. Poznejte! ON nadále bude svatý a pravdivý, ano.

Církev nepoznala svůj den, tak jako Izraelité nevědí, jak se navrátí do své zaslíbené země. Byli tam téměř bez svého přičinění přivedeni. Čím? Státní moc je dovedla na jejich místo. Něco teď řeknu: Státní moc přivedla Izraelity do jejich otčiny. Státní moc přivede církve do Světové rady církví. Avšak moc Boží přivede lidi do Nevěsty. Svět nutí tam a onam, avšak Bůh nutí vzhůru. Duch Boží, z něhož je Slovo Boží, přivede je do jejich stavu. „*Moje slova jsou Duch a život!*“ – to přivede Nevěstu do jejího stavu, a ona pozná své postavení ve Slovu. Potom bude v Kristu. Žádná státní moc to nevykoná, ačkoliv Izrael přivedla do jejich domova. Státní moci rady církví donutí každou organizaci do Světové rady církví. Avšak moc Boží vyzvedne Nevěstu do nádhery.

Ó, lidé, poznejte svůj den na základě Ježíšova varování, a to na znamení Sodomy a na stavu dnešní církve.

Pohleďte, co se mělo podle Jeho slov v tomto čase stát. Poslouchejte teď skutečně bedlivě. Znamení Sodomy se v tomto dni mělo stát, znamení, jako je Abraham, ten vyvolaný, obdržel jeden den před zničením Sodomy. Všechno, co bylo prorokováno, se nyní stane. Uvažujte o dni, v němž žijete! Stále znovu jsme se tím zabývali.

ON zaslíbil, že vám pošle nebeské světlo, aby semeno Slova, jež mělo být pro tento čas zaseto, dosáhlo zralosti. Semeno je zde uvnitř. Semeno je Bible. Proč? Protože Ježíš řekl, že semeno, které Rozsévač zaséval, je Slovo. Než se může sklízet, lhostejno, zda jsme semeno sami zaseli, potřebuje světlo, aby sadba mohla uzrát. V opačném případě se zkaží a zajde. Je-li ale semeno vloženo do správné půdy a přijme správné sluneční světlo, musí uzrát. ON zaslíbil, že v posledních dnech v čas večera se slunce rozzáří, aby semeno uzrálo. Semeno bylo kázáním zaseto. Nyní přivádí Syn Boží toto semeno k zralosti tím, že jej potvrzuje, dává před vámi vzejít a dokazuje, že je to pravé semeno. Chápete to? Poznejte váš den!

Docházím nyní ke konci, neboť je načase.

Bohatí, zaslepení a vzdělaní Laodičané by ze svého středu Slovo vypudili. Učinili to? ON řekl, že to udělají. Proroci ve Starém zákoně byli poslání, aby ve svém čase Slovo potvrdili, aby to lidé, kteří byli předurčení ve svém čase poznali. Tak to poznala žena u Studny, Nathanael, slepý Bartimeus, Petr a všichni ostatní. ON byl Slovo a jeho naplnění, „*Nečiním-li skutky Mého Otce, pak Mi nevěřte; jestliže je ale činím, tedy věřte, i když ne Mně samému, tak přece Mým skutkům; ty vám pravíš, kdo Já jsem.*“

Rozumíte tomu? Nezmeškejte ten den! Muži a ženy minulých dnů to poznali, vešli a byli bezpečni.

Proč vy letniční nepoznáváte svůj čas? Poznejte den – že je čas večera. Přišel, aby se mohl návrat Kristův naplnit a potvrdit. Jsme na konci! Poznejte svůj den.

Vím, že jsem vás dlouho zdržoval. Je nyní 12:00 hodin. Ale já mám rád tento pokrm. Je to život – pro věřícího. Poznejte den, v němž žijete a znamená čas!

Pochopte, kam všechno dospělo: kam Izrael, kam církev – kde se nachází ta nemorální a také Nevěsta. Co ještě zbývá, aby se stalo a jako příští se stane? Vzetí Nevěsty! Přirozeně, že každá organizovaná církev vyhlíží po něčem mocném. Letniční říkají: „Chvála Bohu, přijde den, kdy budeme konat to a ono.“ Hled'te, jsou to vyznavači. Věří.

Je to jako s Kaifášem, který kdysi řekl: „*Je lépe, aby jeden člověk zemřel za národ.*“ Bible nám podává zprávu, že tehdy byl nejvyšším knězem a z tohoto důvodu to řekl. Prorokoval, aniž by věděl, co říká. Avšak, zda poznal pravdu, když vydal všanc smrti Boha, jehož nejvyšším knězem byl? Právě tak je to dnes. Očekávají, že nastane nějaký velký čas.

Chodím ke konferencím Křesťanských obchodníků. Říkají: Čest bud' Bohu!“ Kazatelé povstávají, přivádějí davy lidí v nadšení a říkají: „Přijde velké probuzení. Ruka Páně se vztáhne nad touto zemí. Lidé pobíhají, aniž by pochopili, že se to stane během pozounů a týká se to Izraele. Proč to činí? Protože podle svého vyznání jsou křesťany a přesto nemají poznání. Ani Kaifáš nepochopil, co učinil. Právě tak ani oni nepoznávají, že odmítají poselství, které k nim bylo posláno. Amen. Probrali jsme Písmo den za dnem a týden za týdnem a budeme tak činit, dokud každá část nebude prokázána jako nepopíratelná pravda. Ježíš řekl, jestliže slepí to nemohou přijmout, pak je máme nechat na pokoji. „*Vede-li slepý slepého, padnou oba do jámy.*“ Nevím, kdy a ani kde, ale vím, že to přijde.

Víte, nyní chápu, proč mi chtěl satan zabránit to učinit. Včera jsem se cítil tak špatně. Nedostal jsem od Pána žádné slovo, ačkoliv jsem učinil všechno, co jen jsem mohl. Jedl jsem včera kukuřici, a zdá se, že přitížila mému žaludku. Byl jsem tak nemocen, že jsem mohl stěžít vstát a pomyslil jsem si: „Co to jen všechno má znamenat? Ted' tam jdu a ani nevím, co mám říci. Pane, nenapadá mi ani jediné místo z Písma, které bych si mohl napsat. Nevím vůbec nic.“ Prostě, jsem nevěděl, co mám dělat. Když mi potom bylo vnuknuto poselství, říkal satan neustále: „Cítíš se příliš zle. Máš bolesti hlavy. Jsi nemocný. Nemůžeš chodit a postavit se tam. Bude to tak a tak.“

Vzpomínám si na historku jednoho muže v Anglii. Byl to jen obyčejný muž. Tehdy panoval ve svém paláci král. Musel poslat naléhavou zprávu o nepříteli. Tedy pravil tomuto muži, který vedle něho stál: „Vezmi toto poselství. Vezmi toto poselství, dones je rychle na to a to místo a předej můj rozkaz. Vezmi mé žezlo do své ruky, na důkaz toho, žes poslán ode mne.“

Tedy je zastrčil ten muž pod svůj šat a vyrazil. Strážcům a všem, kteří ho chtěli zadržet, zvolal: „Zpátky! Mám poselství královo. Jsem posel krále.“ Potvrzené slovo!

Tu jsem si pomyslel: „Satane, jdi mi z cesty! Mám poselství Krále! Musím jít.“

Tehdy usmrtili Kníže pokoje, položili Ho do hrobu a zapečetili jej. Tři dni a noci Ho smrt zadržovala, ale o velikonočním jitru držel žezlo ve své ruce a zvolal: „Odstup smrti! Odstup hrobe! Otevři se! JÁ JSEM poselství Královo. Musím vstát, abych dokázal vzkříšení. JSEM Vzkříšení a Život.“ Hallelujah! Nyní se cítím dobře. Je to poselství Krále. Poznejte to, přátelé! Byli jsme svoláni pro zaznění pozounu. Neboť pozoun Boží zazní, a času více nebude.

ON shromáždil Izrael třetího dne, jak to oznámil. 2 700 let uplynulo. Slíbil jim, že je třetího dne opět shromáždí, a učinil to. Řekl, že jim ukáže cestu života. Tam se teď nacházejí a čekají již jen na to, až bude Nevěsta vzata. Potom budou moci vystoupit oba hebrejští proroci, takže i oni dojdou k poznání.

Vy přece víte, že jsem byl již v Káhiře, abych tam šel. Lewi Petrus řekl: „Bratře Branhame, kdyby to poznali! Věří prorokům.“

Mínil jsem: „Mohlo by to být dobré.“ Vidíte, jaký je člověk? Poznáváte ale rovněž tu milost Boží? Řekl jsem: „Budu číst Nový zákon.“ Oni jej četli. Lewi tam poslal milion exemplářů, bratr Lewi Petrus ze Švédska. Četli jej a přišli tam i onam. Tito Židé nejsou jako ti moderní Židé ve své vlasti. Přišli a řekli: „Jestliže to je Mesiáš, ať koná znamení proroka, pak tomu uvěříme.“

Lewi Petrus mínil: „Bratře Branhame, to je ta příležitost! To je ta příležitost. Někdo mi řekl, že přijde příležitost. Jezdím tam.“

Někdo přišel a seděl s bratrem Arganbrightem zde. Řekl: „Bratře Branhame, to Izraele vyburcuje. Učiň jim to srozumitelné a ukaž znamení proroka, pak to uvěří.“

Řekl jsem: „Pane, jsem k tomu ochoten.“ Vzal jsem peníze, obstaral si letenku, vstoupil do letadla a přistál v v Káhiře. Znovu jsem řekl: „Ano, jsem připraven.“

Tu promluvil Duch Svatý: „*Toto není tvé místo. Toto není tvůj čas.*“ Člověk se přeceňuje. Mínil jsem: „Ó nyní jsem došel tak daleko, a musím jít.“

Něco řeklo: „Zdrž se tady. Nechoď tam. Leť dále do Indie. Jdi do Indie, ale tam ne.“

Mínil jsem: „Proč jen tohle?“, odešel jsem za letištní budovu a modlil se: „Pane Ježíši, co to znamená?“ Tam mi to dal vědět. Tito proroci to budou. Musí se to stát podle Písma. Mojžíš a Eliáš musí přijít. Kromě toho nebyla dosud Nevěsta odklizená s cesty. Tito proroci se vrátí a budou konat znamení proroků. Tak to Písmo říká. Potom bude všechno dokonale splněno. Izrael se jako národ zrodí v jednom dni. Amen.

„Bude světlo v čas večera. Stezku ke slávě jistě najdete. Ve vodním křtu je dnes to světlo, skryto v drahocenném jménu Ježíš. Mladí i staří, čiňte pokání ze všech svých hříchů! Potom vás Duch Svatý určitě naplní, Večerní světlo se zjevilo. Je to skutečnost, že Bůh a Kristus jedno jsou.“
Nacházíme se v konečném čase, přátelé, vzpomínáme nyní na zpěv inspirovaného básníka, v němž praví:

Národy umírají. (Toto se asi před 15 lety stalo.)

Izrael se probouzí.

Znamení, která proroci předpovídali, se dějí.

Dny pohanů jsou sečteny (Všimněte si jejich špíny.)

a plné hrůz.

Navraťte se, vy rozptýlení, ke svému vlastnictví.

Den vykoupení je blízký.

Srdce lidí selhávají strachem.

Buďte naplněni Duchem Božím.

Přichystejte a vyčistěte své lampy.

Vzhleďte, neboť vaše vykoupení je blízké. (Ano!)

Falešní proroci lžou, popírají pravdu Boží (Nesouhlasí to?), že Ježíš Kristus je náš Bůh.“ Nevěří tomu. Mají všemožné světové názory, a podobné. Avšak prorok resp. inspirovaný básník řekl: „Chceme kráčet ve stopách apoštolů.“

Vzpomínáte si na mé vidění? Řekl jsem v něm: „Jestliže lidé, k nimž kázal Pavel, tam vejdou, pak tam i ti moji vejdou, neboť jsem činil všechno přesně tak jako Pavel. Nato jich miliony zdvihly ruce a pravily: „Na to spoléháme.“ Na co? Že poznáváme čas, v němž žijeme, den v němž žijeme, znamení času, v němž žijeme. Může být později, než si myslíme. Jednoho dne ten, kdo bude venku, zůstane venku. Kdo je uvnitř, zůstane pak provždy uvnitř. Dveře se zavřou.

Je-li dnes zde někdo, kdo tam dosud nevešel, pak, moji drazí lidé, nehleďte na tohoto nevědomého, neškoleného, nevzdělaného služebníka, který tady stojí. Nehleďte na to, nýbrž na Slovo, které je potvrzováno. Pohleďte na velkého Svatého Ducha, který potvrzuje, že je to pravda. Nacházíme se ve večerní době. Je později, než si myslíte.

Vy ženy, nechtě si růst své vlasy. Sestro, prosím, odlož to neslušné šatstvo. Odhodte ty cigarety pryč. Neboť přijde hodina, kdy nečistý zůstane nečistým, a ten, kdo je spravedlivý, zůstane spravedlivým. Kdo je uvnitř, zůstane uvnitř; kdo je venku, zůstane venku. Práh je úzký. Jestliže spravedlivý sotva bude zachráněn, kde se pak ukáže hříšník a bezbožný – ten kdo pravdu popírá?

Skloníme hlavy. Drazí a milovaní, kteří jste přišli z rozličných Spolkových států země, učiňme spolu se mnou inventuru u tohoto oltáře ve světle hodiny a dne, v němž žijeme. Jak se to má dnes s Duchem Božím v našich srdcích? Pamatujte, musí to být Duch bez pocitu viny, bez znečištění. Jakékoliv učení nějaké církve a všechno ostatní je naprosto nicotné.

Neodvažuj se něco přidávat ke Slovu nebo něco z něho ubrat. Neboť pokusíte-li se sami dát o tom nějaký výklad, bude vzat váš podíl z Knihy života. Pokoušíte se říkat něco, co Duch Boží neřekl? Chcete to tak představit, jako by to vypovídalo něco určitého, nebo to berete přesně tak, jak to říká, a také to tak ponecháváte? Anebo převráceně sestavujete výstřižky ze zvukových pásků a činíte věci, které nejsou správné?

Řeknete: „Ach, neshledávám, že bych to měl dělat. Víím, že moje církve tomu nevěří. Je to přece jen slovo nějakého muže o tom.“ Tento muž je Bůh! Tato Bible říká, že si nemáte stříhat vlasy. Tato Bible rovněž říká, že je ohavností, když ženy nosí mužský oděv. Duch Svatý mluvil skrze tuto pokornou, nehodnou nádobu, která nyní právě v tomto časovém období zde smí stát, v němž ten velký Král pravil: „Zde je Mé žezlo. Vezmi je, jdi tam a přines poselství!“

Vím, že se je denominace všemi prostředky pokusily zadržet. Ale z milosti Boží jsem stále ještě na své cestě a volám od národu k národu, od místa k místu a od církve k církvi: „*Vyjděte ven!*“ Není to populární, ale je to ta pravda.

Přijmete ji v Duchu, v němž stojí napsána? Nemáme tady místo, abychom dali oltářní provolání, avšak vaše srdce je oltář. Jestliže jste tak ještě neučinili, zvedněte prosím ruku a řekněte: „Ó, Bože, bud mi milostiv. Dej, aby Duch Boží vešel do mně a obvinil mě ze všech mých hříchů, mých špatných zvyků, mé prchlivosti, mé svárlivosti a všeho, co mám. Víím, že můj duch není ještě připraven pro nebe. Připrav mé, Pane, v tomto

posledním okamžiku. Možná, že je to poslední kázání, které slyším. Třeba je to naposledy, co slyším toto poselství. Zdvihám svoji ruku, Bože, buď mi milostiv.“

Bůh vás žehnej. Jsou to tucty rukou. Zůstaňme nyní na okamžik v tiché modlitbě. Vy, kteří jste zdvihli svoji ruku, ukazujete tím, že stále ještě jste uchvázeni. Zdá se mi, že Duch ještě někoho volá.

Drahý Bože, jenž znáš všechny věci, který jsi učinil všechny věci k jejich jistému účelu... Mnozí museli být odsouzeni, jiní oslepeni. Pavel říká, že hrnčírř má moc, zhotovit nádoby ke cti i k necti. Ti, kdo byli učiněni k necti, měli by ostatní, kteří byli připraveni ke cti, obzvláště vyzdvihnout. Zda to nespočívá v ruce hrnčírře, aby konal, co ON chce? Není to v předurčeném plánu Božím, aby zavolal ty, které předzvěděl? Které předzřídil, ty zavolal. Které zavolal, ty ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, ty ON také oslavil.

Možná, že jsou zde dnes lidé, jako žena u Studny, potopeni ve špínu, v nevíru, v lidské tradice a lidmi udělaná učení. Možná, že slyšeli tyto věci dnes po prvé, ale něco je v jejich srdci obzvláště varovalo. Mnoho, mnoho rukou je zdviženo, Pane. Kéž by velký Hrnčírř vzal nyní nádoby a zformoval je v ctné nádoby. Věřím, že to má důvod, jinak by to nebyli učinili a také neřekli. Věřím stále ještě a zastávám se jich.

Dovol Svému pokornému služebníku, aby za ně prosil, Pane. Chtěl bych se za ně modlit jako jeden, kdo stojí mezi živými a mrtvými, jako jeden, který prosil v Sodomě lidi: „Vyjděte ven! Vyjděte rychle ven!“

Nechť nyní, ve svých srdcích pokorní a milí, přijdou k trůnu Božímu a řeknou: „Ježíši, od nynějška jsi Ty můj. Slibuji Ti to nyní, zatím co zde sedím, kde mě Tvůj Duch uchopil. Jestliže mě zde uchopil, nepotřebuji jít dále. Právě zde jsi mě potkal; právě zde to chceme potvrdit, zde ve 2., 3., nebo 5. řadě, ať je to kdekoliv. Zde to má být zpečetěno, neboť tady jsi mě odsoudil a zde jdi slíbil, opět to napravit. neboť i když jsem zkažený a špinavý, mám být bílý jako sníh. Věřím Tvému celému Slovu. Jsem ochoten podle něho chodit, věřit jej a přijmout jej. To činím ke cti Boží. Víím, že můj život nemá ani pro mne samého ani pro Boha, pro mého bližního nebo někoho jiného nějaké ceny. Je dobrý jedině pro ďábla, který ze mne chce udělat loutku, aby mnou sem tak strkal, abych snad byl hračkou nějakého muže, na kterou se dívá, anebo modlou nějaké ženy. Ó, Bože, učň ze mne Svého sluhu. Dej, to PANE.“ Předávám Ti je teď ve jménu Ježíše Krista, Tvého Syna.

Se skloněnými hlavami a srdci zazpívejme:

Slyším Spasitele, jak volá...

Příteli, mohla by to být skutečně tvoje poslední příležitost. Slyšíš ten tichý hlas, jak volá? Co tě volá, když to je tvůj Spasitel? Slovo. Co musíš

učinit? Zřící se světa. „Nejsem dosud pokřtěn na jméno Ježíše. Půjdu s Ním, kam? Skrze vodu, zahradou,, všude, k modlitební hodině, do vodního křtu, všude.“ Rozhodněte se, zda je správné Slovo nebo zda má pravdu církev. „Mám pravdu já nebo ON? Je správné moje svědomí nebo Jeho Slovo?“ Nacházíte se nyní v soudním místě. „Souhlasí to, co jsem věřil, nebo Jeho Slovo. Mám to za správné, že mám krátké vlasy a že nosím šortky? Považuji to za správné, že patřím k denominaci? Co řekl ON?“ I já jsem zvedl své ruce, Pane. Kde mám kázat příští kázání? Je to dnes večer zde nebo v Africe, Německu nebo ve Švýcarsku? Kde to je, Pane? Ať kamkoliv mě povedeš, budu následovat.

Půjdu s Ním, s Ním všude...

Ponechte hlavy ještě skloněné. Půjdete s Nim všude, kam vás ON povede? Půjdete a Ním, až čas pomine? „I kdyby mě lidé pronásledovali, kdyby se mi posmívali, tropili si ze mne žerty, přidržím se HO, budu HO následovat.

Půjdu s Tebou, kamkoliv i povedeš...

Budu věrně držet k Tobě. I ve výhni boje Ti zůstanu věrný. Padnu-li, opět mě pozvedneš, PANE. „Kdo svůj Život ztratí pro Mne, nalezne jej.“

Jak On vede, chci já jít,

jak On vede, chci já jít,

jak On vede, chci já jít,

půjdu a Ním, s Nim všude.

Pane Ježíši, zavaň nyní nad těmito kapesníky. Uzdrav nemocně a trpící, Pane. Dej to. Dej jim uzdravení ve jménu Ježíše.

Cítíte se nyní dobře? Pociťujete, že je nyní všechno připraveno? Pozoun Páně zazní, a času více nebude. To bude poslední pozoun, a nastane věčné jitro, jasné a zářivé. Zazpíváme to nyní všichni:

Až to věčné jitro přijde...

Zvedněme ruce a řekněme: „Skrze Tvoji milost, Pane.“ Z Tvoji milosti, Pane! Nyní jsme bratři a sestry v Kristu. Otočíme se a potřeseme si navzájem ruce. Řekněte: „Až Pán ty Svě zavolá, budu tam.“

Až Pán ty Svě zavolá,

až Pán ty Svě zavolá,

až Pán ty Svě zavolá,

Skrze milost svého Spasitele budu tam.

Ó, nebude to nádherný čas, až se budeme procházet a náhle někoho uslyšíme? „Kdo je to? Matka!“ Amen. Nebude to již dlouho trvat. V několika minutách pak budeme proměněni. Budeme sjednoceni a společně

vyzdvížení, abychom se setkali v povětrí. Ó, v jediném okamžiku, v jediném momentu. „Zde je bratr deArk. Zde je bratr... pohled!“ *prece*, všichni tu jsou. Co se děje?“ V několika minutách. „Zjevili se mi. Nyní to už nebude dlouho trvat; v jednom okamžiku budu proměněn. V jednom okamžiku!“ Ó, ano! Až rozbřeskné jitro, jasné a zářiči, budou všechny ty hrozivé mraky pryč.

Jak ON řekl, byl Izrael jako ranní mračno, Jako pára zmizela vaše spravedlnost. Až všechno bude vysušeno slunečním světlem, potom Pán ty Své zavolá, a já tam budu.

(Bratr Branham zpívá)

Povstaňme. Ó, není to nádherné, sedět v Kristu Ježíši v nebeských místech? Nevyměnil bych to za nic. Vy víte, jak rád rybařím a lovím, protože vidím Boha tam venku ve volné přírodě; miluji ji. Ale nechtěl bych za to vyměnit ani jednu minutu těchto zkušeností. Jedna minuta znamená blaženost.

„Ó, Bože, dej, aby ve mně propuklo probuzení. Dej, abych byl probuzení. Dej, aby jeden každý z nás byl probuzení, probuzení ve mně. Učiň mě hladovým, Pane, učiň mě žíznivým. Stvoř ve mně, Pane, co potřebuji. Dej, abych od této hodiny byl Tvým, ještě posvěcenějším služebníkem, lepším služebníkem, ještě Tebou požehnanějším, schopnějším, pokornějším, laskavějším, ochotnějším k službě, abych hleděl více na kladné věci než na ty minulé a negativní. Dej, abych se snažil o vysoký cíl povolání Kristova. Amen.“ To je naší žádostí, že ano?

Než se dnes večer opět uvidíme, vezmeme všichni s sebou jméno Ježíš. Skloňme hlavy.

(Bratr Branham zpívá.)

*****

Vydavatel: misionár Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Svobodná lidová misie, informační kancelář
Doubecká 556, Jahodnice, Praha 9 - Kyje, CZ-198 00

internet: www.svobodnalidovamisie.cz

e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz

☎ 281 931 729

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: www.misia.sk

e-mail: info@misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

WB 1964-07-26
Poznejte den a jeho poselství
CZ